

ÖDP'li'ler ÖDP'den Ayrıldı

Kendisi de bir Divriği'li olan
Ufuk Uras ile ÖDP'den neden
ayrıldığını, şimdi ne
yapacaklarını, yeni partiyi
kimlerle kuracağını ve yeni
bir siyasal süreci konuştuk.

Dev .say,9'da

Madımak 16 yıldır yanıyor

2 Temmuz Madımak
Yangını olarak tarihin
sayfalarına utanç olarak
geçen yangın bütün yurtta
yüzbinlerce insanın
katılımıyla lanetlendi. En
geniş katılım ise Sivas
Madımak Otel'i'nin önünde
toplandı.

Dev .say,10 'da

Mesainin en uzun beş dakikası!

Yemek hizmeti sunduğumuz kuruluşlarda,
her öğlen binlerce çalışan Keyveni'yi bekliyor,
lezzetin adı Keyveni diyor.

Sizin çalışanlarınız ne diyor?

Mutfakın Sahibi, Yemeğin Ustası

www.keyveni.com.tr / 0212 320 57 60 (pbx)

İADE
ADRESİ

İstanbul AVPİM PP.303

Divriği

● DİVRİĞİ: AYLIK SİYASİ GAZETE ● 1 TEMMUZ 2009 YIL: 4 SAYI: 35 ● www.divrigi.com.tr

Selçuklu ve Mengücek tarihinin Anadolu'daki en eski yapısı olarak kabul edilen Divriği Ulu Camisi'ni korumak için çeşitli projeler geliştiriliyor. Son olarak Divriği Ulu Camisi'ni Cam Fanus içerisinde Koruma Projesi önerildi. ÇEKÜL Vakfı Başkanı Prof.Dr.Metin Sözen bu projeye Fantazi dedi

Fanus Fantazisi

DİVRİĞİ ULU CAMİ İÇİN CAM FANUS PROJESİ'NE PROFESÖR AYDA AREL HOCA "SALI PAZARI GÜNEŞLİĞİ" DEDİ

Divriği; Önceki Sivas Valilerinden Dr.Hasan Canpolat'ın,ÇEKÜL Vakfı Başkanı Prof.Dr.Metin Sözen'in , Divriği Tabiat Varlıklarını Koruma ve Sosyal Yardımlaşma Derneği'nin başlattıkları çalışma süresince ne önce nede daha sonra başta Ulucamii ve Darüşşifası olmak üzere Divriği'deki tarih ve kültür varlıklarının kurtarılması yönünde bir örneği daha yaşanmayan fakat yarım kalmış bir dönemdir. O dönemdeki ivme ve etkinlik devam ettirilebilseydi Divriği'deki Selçuklu Dönemi tarih alanı bugüne kadar büyük ölçüde kurtarılmış olacaktı. Dönemin Valisi Hasan Canpolat'ın Sivas'tan ayrılışı, ÇEKÜL Vakfı'nın türlü nedenlerle devre dışı bırakılması Divriği için bir yıkım oldu. Divriği Ulucami'si ve Darüşşifasını korumak için yıllardır projeler hazırlanıyor uğraşlar veriliyor. Bu uğraş ve projeler bir türlü fiiliyata geçmeyerek kağıt üzerinde kalmaya devam ediyor. Son olarak İTÜ (İstanbul Teknik Üniversitesi) Taşkışla

Binasında 28 Nisan'da düzenlenen Cennetin Kapıları Sergisi'nde Divriği Ulucamisi'ni Cam Fanus içerisinde koruma projesi basına ve kamuoyuna tanıtıldı. Danışmanlığını Doğan Kuban'ın yaptığı sergiyi Mimar Hasan Basri Hamulu düzenledi. Sanat tarihçileri ve tarihçiler bu projeyi fantazi dediler. Divriği Ulucamisi'ni Cam Fanus içerisinde koruma önermesine Sanat Tarihçisi Ayda Arel 21 Haziran tarihinde Radikal Gazetesi'nde eleştirel bir yazı yazdı. Lisans Tezini Divriği Ulucamisi üzerine yapan Prof.Dr. Ayda Arel, Cam Fanus Projesini Salı Pazarı Güneşliği'ne benzeterek,Divriği külliyesi Türkiye'de tarihi mirasın korunması alanında atılan yanlış adımlardan sadece bir tanesini temsil ediyor. Koruma alanında yapılan yanlış ve sabuklamaların haddi hesabı yoktur ve bütün bunlar, turistlere göstereceğiz diye telâşa düştüğümüz kültürel malvarlığımız geriye dönüşü olmayacak derecede sakatlamakta, giderek yok etmektedir dedi.

Gidişat İyi Değil

YAHYA KEMAL BAYAR

Geçmişi anlamayanlar, onu yeniden yaşamaya mahkum olurlar (Goethe)
Saygınlık belleğe dayanır, unutuşa değil (Julio Strassera)

BİLİYORSUNUZ Divriği Gazetesi'nin Haziran Sayısı'nın manşeti **ÖZELLEŞTİR"ME"** idi. Haberin detayında Divriği Belediye Meclisi'nin mülklerini satma ve 25 yıllığına kiralama kararını aldığını yazmıştık. Hatta nelerin satılacağını, nelerin kiralanacağını da isim isim saymıştık. Bu haberimiz üzerine yüzlerce okurumuzdan telefonlar aldık. Okurlarımızın büyük bir çoğunluğu Divriği Belediyesi'nin aldığı bu kararı kınayıp iyiki bu konuları yazıyorsunuz da haberdar oluyoruz derken, özellikle CHP içerisinde yönetici ve meclis üyesi olanlar da, neden böyle haberleri yazıyorsunuz diyerek Divriği Gazetesi'ne tepkilerini belirttiler. Ama hiç kimse bu haber yalan diymedi. Peşinen şunu herkesin bilmesini isterim. Divriği Belediyesi'nin başarılı bir belediyecilik yapmasından asla rahatsız olmam. Bilakis mutlu olurum. Seçimlerden hemen sonra 32'ci sayıda, bu köşeden aynen şöyle yazmıştım. **Divriği'de siyaset yapan sol partiler ve sol güçler, bugünden sonra CHP'nin daha iyi bir yerel hizmet vermesi için, katılımcı ve halkçı bir belediye için CHP ile omuz omuza olmaları şarttır. Divriği herhangi bir metropol değildir. CHP seçmeni ile diğer sol partilerin seçmenleri aynı tabandır. Seçim sonuçları bunun en büyük kanıtıdır. Kazanan CHP kadroları da solun diğer unsurlarını aldıkları oyun büyüklüğüyle görmezden gelmemelidir. Yapacakları her projeyi halkla birlikte, diğer solla birlikte yapmayı akıllarından çıkarmamalıdır. Ben o gün yazdıklarımı bugün de aynen savunuyorum. Bundan sonra da Divriği Belediyesi'nin bütün güzel hizmetlerini elbette yazacağız. Çok mükemmel bir çalışma var da biz bunu karartmakmı istiyoruz. Belediye oteli zarar ediyor onun için elden çıkarıyoruz deniliyor. Çarşının içindeki otel 15 lira iken belediyenin oteli 40 lira. Siz olsanız gidermisiniz belediye oteline. Bir sosyal tesisi elden çıkarmak düşünülüyorsa, ondan daha büyüğünün yapılması planlanmalıdır. Bir benzinlik, elden çıkarılacaksa ondan daha büyüğü yapılmalıdır. 20 bin kavak satacaksanız 40 bin kavak dikmeniz gerekir.10 arsa satacaksanız, 20 arsa üretmelisiniz. Sol ve sosyal belediyecilik,var olanı satmak değil, kaynak yaratarak mevcutu büyüttürmek. Ama üzülerek belirtmek istiyorum ki, Divriği Belediyesi'ni kazanan CHP'li Başkanın ve kadroların seçimlerden önceki tutumuyla seçimlerden sonraki tutumu aynı değildir. İsterseniz Divriği Halkı'na, esnafına, CHP'lilere,ÖDP'lilere, DSP'lilere sorun size söylesinler.Gidişattan hiç kimse menmun değil. Sadece bağızları hariç.**

Pilav Günleri yapıldı

Ankara, İstanbul ve Antalya Divriği Kültür Dernekleri'nin düzenlediği Pilav ve Kültür Şenlikleri yoğun katılımlarla yapıldı. Ankara'da yapılan Pilav Günü Bülent Erdoğan'nın (Hasan Erdoğan'ın oğlu) trafik kazasında hayatını kaybetmesinden dolayı buruk geçti. İstanbul ve Antalya'nın ise kalabalık bir katılımı gerçekleşti.

Devamı Say. 10 -11'de

Belediye Tarihi Sokağı söktü attı

Divriği Belediyesi bin yıllık tarihi Aşağı Hamam Sokağı'nı bir günde söktü attı. Sokak yüzlerce yıllık Arnavut Kaldırım Taşlarıyla döşeliydi. Tarihi Kentler Birliği (TKB) ve ÇEKÜL Vakfı sokağın yeniden eski taşlarıyla değiştirilimi için dava açmaya hazırlanıyor. Dev .say,3'de

4'DE 7 Metin Sözen 6'DA 7 Okuyucu Mektubu 7'DE 7 Kültür Sanat 9'DA 7 Ufuk Uras 10-11'DE 7 Divriği Dernekleri 12'DE 7 Ozanlarımız Emrah Metin

Yazarlar...	Haydar YALÇIN	Mustafa TARAKÇI	Sadık ÇELİK
	Müslüm DOĞAN	Muharrem YAĞBASAN	Hıdır ÇAM
	Beyzade ÖZKAHRAMAN	İsmail ÇINAR	İsmail ASİL
	Nilüfer MURATOĞLU	Esat KORKMAZ	

Elif Baharat Bakliyat Gıda ve İht. Mad. İmalat Paz. Dağ İth ve İhr. Ltd. Şti.
Gimat Toptancılar sitesi 15.Blok No: 418
Tel: 0312.397 58 78 Fax: 0312.397 30 59
Macunköy/ANKARA

www.elifbaharat.com.tr

Bu proje Salı Pazarı Güneşliğini

Profesör Ayda Arel Divriği Ulu Camisi'nin koruma projelerinin inandırıcı olmadığını şu sözlerle anlatıyor. Divriği külliyesi Türkiye'de tarihi mirasın korunması alanında atılan yanlış adımlardan sadece bir tanesini temsil ediyor. Koruma alanında yapılan yanlış ve sabuklamaların haddi hesabı yoktur ve bütün bunlar, turistlere göstereceğiz diye telâşa düşüğümüz kültürel malvarlığımız geriye dönüşü

BİR KESİM HİZMETİ DURDURDU

1999 yerel seçimlerden sonra Divriği Tabiat Varlıklarını Koruma ve Sosyal Yardımlaşma Derneği'nin girişimleriyle Divriği Kaymakamlığı, Divriği Belediyesi, ÇEKÜL Vakfı ve Mimar Sinan Üniversitesi Mimarlık Fakültesi Bölümü'nün Divriği'ye yönelik bir çalışma takvimi İstanbul'da hazırlandı. Bu girişimler sonucunda Tarihi Türk Evleri ve Tıp Tarihi Kongreleri'nin Divriği'de yapılması sağlandı. Üniversiteler Divriği'de yaz okulları açtılar. Bütün bu çalışmalar yerel ve ulusal basın da dahil geniş bir kesime ulaştı. O dönem Sivas Valiliği'ne kültürel eserlere çok duyarlı Divriği sevdalısı Hasan Canpolat'ın atanması bu süreci hem hızlandırdı hem de daha pratik çözümler uygulandı. Cumhuriyet İlk Okulu'nun imece usulü ile onarımı, Abdullah Paşa Konağı'nın Mimar

Sinan Üniversitesi'nce projelendirilmesi, otel olarak inşaatına başlanması, Ayanağa Konağı'nın onarımı, Sancaktar Konağı'nın, Demiralay, Mühürdarzade, Şeyhoğlu Evleri'nin alınıp onarılması, Sivas'ta 2002 yılında toplanan bakanlar kuruluna, ÇEKÜL Vakfı'nın hazırlayıp Valilikçe sunduğu Divriği dosyasının ardından Ulu Camii için 2 trilyon paranın transfer edilmesi gibi pek çok konuda Divriği sürekli gündeme geldi. Bu arada yaz okullarının yaptığı çalışmaların yanı sıra pek çok kişi de münferid olarak Divriği ile ilgili çalışmalar yapmaya başlamışlardı. Bu çalışmalar ve toplantılar Divriği ve Sivas boyutunu aşarak Ankara gündemine taşınmaya başladı. Ulu Cami ve çevresi sürekli kültür bakanlığı ve vakıflar ın gündemine girdi. Anıt Eser Kurulu, Danışma Kurulları oluşturulup

olmayacak derecede sakatlamakta, giderek yok etmektedir. Türkiye'de koruma olgusunu tartışmaya açmadığımız, 'koruma' başlığı altında yapılan maskaralıklara, işlenen suçlara çaresizlik ve bıkkınlıkla göz yummayı sürdürdüğümüz takdirde, en yetkili ağızların çok bilmiş edalarla terennüm ettikleri “kültür turizm içindir, turizm ise kültür için” saptırmasına daha uzun süre katlanmak zorunda kalacağız.

tartışmalar başladı. Dönemin Bakanı ve Milletvekili Abdülfatî Şener'in de desteğiyle toplantılarda çözümler aranmaya başlandı. Sivas Valisi'nin İstanbul, Divriği ve Sivas'taki toplantılarının ana gündem maddesini Divriği Ulu Cami, kültürel eserler, sivil mimari eserler olmuştur. İşte bu aşamada Divriği'de yapılan onarımlarla ilgili, örneğin Abdullah Paşa Konağı, Ayanağa Konağı gibi valiyi, ÇEKÜL Vakfı'nı Necdet Sakaoglu'nu ve diğer duyarlı konu ile yakından ilgililere yönelik suçlamalar, hakaretler gerek internet gerekse yerel basın kanalıyla yapılmaya başlandı. Bunların dozu ve suçlamalardan rahatsız olan pek çok kişi ve kurumlar arasındaki uyumsuzluklar çıktı. Bilimsel ve teknik konulardaki tartışmalar basın kanalıyla kötü gösterilerek kamuoyuna yansıtıldı. Toplantılarda kırıcı ve hakaretlere varan konuşmalar sonucu Divriği konularında çalışma gruplarının arasında kopukluklara sebep oldu. Sivas Valisi Hasan Canpolat'ın tayini de çalışmalarını olumsuz yönde önemli ölçüde etkiledi.

evlerin işlevselliği Divriği'nin turizme açılma projeleri, Divriği'ye aktarılabilecek yardımlar, yüksek okulun sorunlarının giderilmesi, konaklama sorunları gibi ana başlıklarda planlanan projeler geri bırakıldı. Halbuki bu ve bunlara benzer pek çok sorunlar çözüm projeleriyle birlikte parasal kaynak sorunları temin edilmek suretiyle Divriği'nin ve Divriğililerin hizmetlerine sunulacaktı. Bu aşamalar esnasında özellikle Ulu Cami ve çevresinin projelendirme çalışmaları esnasında, ihale aşamasında, konu ile ilgili kişiler ve kurumlar arasındaki uyumsuzluklar çıktı. Bilimsel ve teknik konulardaki tartışmalar basın kanalıyla kötü gösterilerek kamuoyuna yansıtıldı. Toplantılarda kırıcı ve hakaretlere varan konuşmalar sonucu Divriği konularında çalışma gruplarının arasında kopukluklara sebep oldu. Sivas Valisi Hasan Canpolat'ın tayini de çalışmalarını olumsuz yönde önemli ölçüde etkiledi.

Tarihi Aşağı Hamam Sokağı söküldü

Divriği'nin en eski sokaklarından olan Aşağı Hamam Sokağı'nın Arnavut Kaldırımı olan eski taşları sökülüp atıldı, bunun yerine ise beton kilit taşları döşendi. ÇEKÜL Vakfı Başkanı Metin Sözen sokağın eski taşlarının yeniden döşenmesi için girişimlerde bulunacaklarını söyledi. Divriği'nin TKB (Tarihi

Kentler Birliği) üyesi olmasının kriterlerinden birinin de sokaklarının eski özelliklerinin korunması olduğunu söyleyen Sözen, her gelenin ilk önce kentin eski dokusuyla oynadığını, tarihi yok ettiğini söyledi. Sözen, sokağın eski haline getirilmesi için yasal işlemlerin başlatılması gerekir dedi

BİN YILLIK SOKAK SÖKÜLÜP ATILDI

Tarihi Kentler Birliği'nin üyesi olan Divriği, tarihini koruyamıyor. Aşağı Hamam Sokağı'nın yüzlerce yıllık Arnavut Kaldırımı taşları Haziran ayının ikinci haftası sökülerek yerine beton kilit taş döşendi. Sokağın hemen bitiminde Selçuklu tarihinin en önemli miraslarından Aşağı Hamam ve bir de taş köprü bulunuyor.

SOKAĞIN KİLİT TAŞLARI YENİDEN SÖKÜLEBİLİR.

ÇEKÜL Vakfı Başkanı Metin Sözen Aşağı Hamam Sokağı'nın Arnavut Kaldırım taşlarının sökülmesini bilgisizlik olarak yorumladı. Divriği'nin Tarihi Kentler Birliğine (TKB) üye olmasının esas kriterlerinin bu sokaklar olduğunu, eğer

Divriği bu sokaklarına sahip çıkıp da koruyamazsa ileriki dönemlerde Tarihi Kentler Birliğinden çıkarılması gündeme gelebilir dedi.

TKB SORUŞTURMA AÇAR

Tarihi Kentler Birliğinin tüzüğünde tarihi eserlerin ivedilikle korunmasına hassasiyet gösteriliyor.

HAYDAR YALÇIN

OZANLARIMIZ

camsih.com@hotmail.com

Derviş Muhammet

İki yılın üzerinde bu sayfada Ozanlarımızı yazıyorum. Başlarda kendi bölgemdeki ozanları yazmaya başladım daha sonraları dostlarımızın da yardımıyla Divriğili ozanlarımızı ve şairlerimizi de yazmaya çalışıyorum. Görüyorum ki Ozanlarımız veya sanatçılarımız ya tamamen kendi şiirlerini besteleyip halka sunuyor ya da ismini fazla duymadığımız şairlerimizin şiirlerini besteleyip okuyarak halka sunup takdir topluyor. Tarihte öyle kaliteli şairlerimiz var ki gün ışığına çıkmamış yazdığı şiirler beklide hiçbir ozana veya sanatçıya ulaşmamış olacak ki günümüze bestelenip gelememiş. Bazı şairlerimizde vardır ki kendisi tasavvuf şairidir dinsel motivasyonu önde gelir. İşte sizlere tanıtacağım Derviş Muhammet'te bunlardan biridir. Derviş Muhammet'i yazmamı tavsiye eden köşe yazarlarımızdan sevgili İsmail Asil'e teşekkür ederim.

Aslen 1755 İsa köyü doğumludur. Kerkük Türkmenlerinden Seyit Hüseyin'in oğlu olur. Seyit Hüseyin, üni tüm Alevi dünyasına yayılan H. Bektaş da dergâha sık sık gelir ve her gelişinde İsa köyü ne uğrar misafir olur. Peki, neden yörede, hatta yolunun uğradığı onca köy varken, bu köyü, İsa köyü nü tercih eder, Seyit Hüseyin? Çünkü İsa köyü de taliplerinin içinde sık sık bulunan akrabası, Derviş Ali oradadır. Her ikisinin de, İmam Musa Kazım soyundan seyyit oldukları söylenir ve bilinir. İsa köyü de misafir olmasının asıl nedeni de bu olmalıdır, diye düşünüyoruz. Derviş Ali Baskil e bağlı Dabanbük köyünden Süleyman Dedenin oğlu, Teslim Abdal ın da torunu olur. (Derviş Ali)nin, o tarihlerde, İsa köyü nün dışında (Gümüşlü- Kışla- Doydum) bu köylerde de taliplerinin olduğu ve uğrayıp oralarla da hizmet icra ettiği bilinir. Zaman zaman İsaköülü lerle tanışıp ve onlara ısınan Seyit Hüseyin köylülerin ve Derviş Ali nin de isteği üzere, Fatma isminde bir Avas kız ı ile evlendirilir. Bu evlilikten 1755 de Derviş Muhammet dünyaya gelir. Derviş Muhammet daha küçük yaşta iken babası vefat eder. Derviş Muhammet babasını kaybettikten sonra kendisi de baba vatanı Kerkük e ve oradan da Kerbela ya gidip geldiği anlaşılmaktadır. O yolculuğu ile ilgili okuduğu bir beyiti sizlere sunuyorum,

Gönül arz eyledi kendi hanemden
Gönül kalk gidelim Hüseyne doğru
Hüseyne gitmeyi niyet eyledim
Gönül kalk gidelim Hüseyne doğru

Kerkük ün şehrinde garip eğlenir
Aşkı olan yanıp yanıp dağlanır
Zeynel Abidin de işler sağlanır
Gönül kalk gidelim Hüseyin e doğru

Düzgün Baba derler yolun sağında
Uğradı yolumuz Bürhan dağına
Argızı da Diyarbakır önünde
Gönül kalk gidelim Hüseyne doğru

Derviş Muhammet im böyle söyledi
Yaktı ciğerlerin büryan eyledi
Hüseyin e gitmeye niyet eyledi
Gönül kalk gidelim Hüseyin e doğru

Derviş Muhammet'in Kerbela ya gidip geldiği bu beyitinden de anlaşılmaktadır. Gitmeden önce H. Bektaş dergâhında derviş olarak kayıtlı olduğu da bilinmektedir. Çünkü beyitin mahlasını Derviş Muhammed'im, olarak yazıp okumuş ve günümüze dek de, Derviş Muhammet, olarak bilinmiş ve tanınmıştır. Derviş Muhammet doğduğu İsa köyü de henüz çocuk sayılacak yaşlarda Derviş Ali den saz eğitimi alır. Babası Seyit, Anzahar'lı Gani Baba' nın Babası Kamber Ağa ile dost olduğu gibi, kendisi de, aynı dergahta, H.B. Dergah'nda Gani Baba ile, yola sürece bağlı gönül birliğine varır ve dost olurlar. Derviş Muhammet, Kamber Ağa'nın vefatından sonra oraya gidip, ona bağlı olan taliplere Bektaşî Babai süreği ile ilgili hizmetler verir. Derviş Muhammet bu vasıflara haiz ve H.B. Dergâhında kayıtlı sazlı sözlü bir derviş, ancak, baba olması için (Bektaşî Babası) dergâhta uzun sene kalıp icazet, (Yazılı belge) alması gerekir. Öyleyken, H.B. Dergâhında babalık icazet izni Ganber Ağa'ya verilmiştir. Kendisi derviş olarak türbede hizmet sunmuştur. Dergâhtan alının yazılı belgeye, Barât, da denir. Derviş Muhammet Gamber ağa'nın vefatından sonra dergâhtan ayrılır, Anzahar'da Kamber ağa'nın, türbesinde gelir, baba bendelerine yol ve sürekle ilgili hizmet sunar. Sunduğu güzel hizmetlerden dolayı da, birçok köyde talipler edinmiş ve o talip ve sevenlerince günümüzde de, Derviş Muhammet e manen bağlılık devam eder. (Derviş Muhammet'in Mezarı da Kamber ağa'nın türbesi içindedir) 150 nin üzerinde değişleri günümüze ulaşmış ve bir kısmı da, bazı sanatçılar tarafından okunmaktadır. Not: Derviş Muhammet'e ait bilgiler İnternetteki sitesinden alınmıştır. 19 Temmuzda Hüseyin Abdal ve Çamşılı Türküleri Festivalinde buluşmak umuduyla saygılar sunuyorum.

HİZMETİNİZDEYİZ.

ZAFER KUYUMCUSU

Zafer Mahallesi Bergama Sokak N0: 2
Yenibosna - İSTANBUL
Tel.: 0212 503 97 42 - Gsm: 0535 326 60 28

ÜLGER Mobilya

✓ MODERN - KLASİK
✓ YATAK ODALARI
✓ YEMEK ODALARI
✓ KOLTUK TAKIMLARI
✓ OTURMA GRUPLARI

Muharrem Ülger

MODESA Mobilyacılar Çarşısı Alptekin Sk. No. 25 Demirkapı-Eyüp/İST.
Telefon : (0212) 493 31 50 - 51 Fax : (0212) 493 31 52

ERDENLER

ÇATAL - KAŞIK - BİÇAK
MADENİ MUTFAK EŞYA SAN.

Ali ERDEM & Bahadır ERDEM

Doğan Araslı Bulvarı Fatih San. Sitesi
D/2 Blok No: 34 Esenyurt / İSTANBUL
Tel.: (0212) 428 20 14
GSM: 0532 477 59 38 - GSM: 0532 362 58 03

Sadık ÇELİK*

sadik.celik@keyveni.com

Duman yasağı

Kapalı alanlardaki sigara yasağının kapsamını genişleten 4207 sayılı “ bütün ürünlerinin zararlarının önlenmesi ve kontrolü hakkında kanun” un yürürlüğe girmesinin üzerinden bir yıl geçti. Ancak uzmanlar, bu yasağın uygulanmasında istenen noktaya hala gelinemediğini belirtiyorlar.

19 Mayıs 2008'de yürürlüğe giren 4207 sayılı yasayla kamu hizmeti binaları, koridorları dahil olmak üzere her türlü eğitim , sağlık, üretim, ticaret, sosyal, kültürel ve spor amaçlı özel hukuk kişilerine ait olan ve birden çok kişinin girebileceği binalar , taksiler, kara, demir, deniz ve hava yolu toplu taşıma araçları; okul öncesi eğitim kurumları, dershaneler , özel eğitim ve öğretim kurumları dahil olmak üzere , ilk ve orta öğrenim kurumları, kültür ve sosyal hizmet binalarının kapalı ve açık alanlarında her türlü bütün ve bütün ürünlerinin kullanımı yasaklandı.

Yasanın yürürlük tarihinden önce 16 Mayıs 2008 de yayınlanan Başbakanlık genelgesinde de, kapalı alan, “sabit veya seyyar bir tavanı veya çatısı olan, kapıları, pencereleri ve giriş yolları dışında bütün yan yüzeyleri geçici veya kalıcı olarak tamamen kapatılmış alanlar ile aynı şekilde tavanı veya çatısı olup yan yüzeylerinin yarısından fazlası kapalı bulunan yerler” olarak tanımlandı.

Yasanın yürürlüğe girmesinin hemen ardından, yasanın ve Başbakanlık genelgesinin açık ifadesinde belirtilen mekanlarda bütün ürünlerinin kullanılmamasının yurt genelinde kabul gördüğü, yasaklara büyük oranda uyulduğu gözlemlendi ancak zaman içinde kural ihlalleri de yaşanmaktadır. Yasanın etkinliğinin artması için en başta sigara kullanmayanlar haklarını bilmeli ve bunlara sahip çıkmalıdır. İkinci olarak yapılması gereken, sadece 13 ülkede bulunan böyle bir kanunun ön gördüğü denetim mekanizmasının işletilmesidir. Üçüncü olarak da ABD 'de olduğu gibi sigaraya ek vergi konulmalıdır. ABD bunu başarıyla uygulamaktadır, Türkiye'de bunu uygulayabilir, sigaradan alınacak ek vergilerin bir kısmı sosyal güvenlik kurumuna bir kısmı da sigarayla mücadelede aktarılmalıdır. Sadece yasaklar yetmez caydırıcı tedbirler de yürürlüğe konulmalıdır. Yasadaki cezalar ihlal durumlarının tespitinde mutlaka uygulanmalıdır. Diğer ülkeler yaptırımları uygulayarak bütün kontrolünde başarılı oldular.

19 Temmuz 2009'da özel hukuk kişilerine ait lokantalar ile kahvehane, kafeterya , birahane gibi eğlence hizmeti verilen işletmelerde uygulanmaya başlayacak sigara yasağı konusunda sektör temsilcilerinin , yasağın ertelenmesi ya da sigara içenlere özel bölüm ayrılması taleplerini Sağlık Bakanı Recep Akdağ geri çevirerek olumlu davranışta bulunmuştur. Sağlık Bakanlığımız , Dünya Sağlık Örgütü'nün uyarılarını da dikkate alarak sigara paketlerinin üzerine sadece uyarıcı yazıları değil uyarıcı fotoğraf da konulmasını zorunlu hale getirmektedir. İran, İngiltere, Belçika, Suudi Arabistan gibi ülkelerde bu uygulama yürürlüktedir, Türkiye'de de bu uygulamaya geçilmektedir. Sağlık Bakanı, yasağın öngörüldüğü gibi uygulanacağını belirterek, bu yasanın sadece bir cezalandırma yasası olarak görülmemesi gerektiğini belirtti. Sigara, ülkemizde 2008'de 115 bin kişinin hayatını kaybetmesine sebep oldu, ölmeyenler de sigaranın neden olduğu hastalıklarla mücadele ediyor; yani sigara öldürmediklerini de sürdürüyor. 2008'de sigaraya 15 milyar TL harcadık. Bu paranın her yıl atarak harcadığını düşünün, Sağlık Bakanlığı Kanserle Savaş Daire Başkanlığı'na göre sigaranın topluma, ekonomiye maliyeti 50 milyar TL (harcanan para , iş gücü kayıpları, sosyal güvenlik giderleri , tedavi hizmetleri ve verim düşüklüğü, genç ölümleri...). Türkiye'de yaklaşık 25 milyon, Dünya'da 1 milyar 200 milyon civarında tiryaki olduğu tahmin edilmektedir. 19 Temmuz 'da yürürlüğe girecek olan sigara yasağını hafifletmek, erteletmek için yapılan kampanyaların, girişimlerin (işletme karı azalır, zarar edilir, iflas edilir söylemleri) gerisinde sigara tekellerinin, lobi faaliyetlerinin kandırmacısı yatmaktadır. Halk sağlığını koruyan bir yasaya karşı çıkmak, hastaları, çocukları, sigara içmeyen 50 milyon kişiyi gözden çıkarmak ahlaki midir, adaletli midir? Oyuna gelerek, işletme karlarının düşeceğini söyleyenler hiç merak etmeyin, sigara içenler yüzünden mekânlarıma gelemeyen 50 milyonluk potansiyeli düşünün; boşluk yasası burada da mutlaka işleyecektir.

***KEYVENİ CETRİNG**
Yönetim Kurulu Başkanı

Millet fantazi peşinde ama, gerçek başka

Bizim önerdiğimiz gelişmeler-hedefler gerçekleşseydi, belirlenen hedeflere ulaşsaydık, Ulu Cami'nin etrafındaki kamulaştırmalar bitirilmiş olacaktı. Kale Camisi bu kadar kötü bir restorasyona uğramayacaktı.

› Divriği için yıllardır emek harcıyorsunuz. Divriği gerçekten önemli tarihsel değeri olan bir merkez midir?

Divriği tarih boyunca üzerinde çok durulmuş bir yerleşme yeridir. Divriği yarım yüzyıldır Türkiye'deki koruma politikalarının gelişme süreci içinde gerçekten öne çıkan yerlerin başında gelmektedir. Çünkü birçok yönden farklı nitelikler taşımaktadır. Divriği Ulu Cami ve Şifahanesi'nin salt dünya miras listesine girmiş olması hiç kuşkusuz Divriği'nin dünyaya açılmasında bir pencere rolü oynuyor, ama onun ötesinde, bir kültürün, o büyük gelişmenin çağlar ötesinden bugüne yansıyan öğelerini güçlü bir şekilde belirtmek-yaşatmak gerekir. Sadece Divriği Ulu Cami ve Şifahanesi'ni Divriği'yi tanıtmak için öne çıkan bir öge olarak ele almamak gerekir... **Divriği'yi kalesinden çarşısına, çarşısından mahallesine bir bütün olarak ele almak gerekir.** Bizler yıllardır Divriği'ye bu bütünlük içinde yaklaştık. Herkes geliyor, Ulu Cami

neticesinde saptamamızın bunda büyük yararı oldu. Burada merkezi hükümetin yerel birimleri, hükümetin kendisi, Kültür ve Turizm Bakanlığı, Vakıflar Genel Müdürlüğü ellerinden geldiği kadar bu yolda çaba gösterdiler. Hatta Vakıfların sorumluluğu altında bulunan Divriği Ulu Cami ve Şifahanesi belirli bir süre için, Kültür ve Turizm Bakanlığı'na devredildi. Bunun için ödenekler ayrıldı. Valimizle, Belediye Başkanımızla ve Kültür ve Turizm Bakanımızla dört veya beş defa toplantılar yapıldı. Hem Vakıflar'da hem de Kültür ve Turizm Bakanlığı'nda Divriği için birer birim oluşturuldu. Bu birim bugüne kadar Divriği'de neler yapıldığını, devlet adına nerelere el vurulduğu ortaya çıkarıldı. Uzun bir sunumdan sonra tüm taraflar beraber bir dizi karar aldılar. Bu kararlar doğrultusunda Valilik kendi üstüne düşeni yapmaya başladı: Sokakların iyileştirilmesi, mahallelerin ve çarşının birbirine bağlanması, konakların ve evlerin restorasyon çalışmalarının başlatılması

Türbelerin onarımları daha hassas olacaktı. Abdullahağa Konağı bu duruma gelmeyecekti. Divriği'de bulunan diğer konakların ve kültürel mirasın peşpeşe onarımları ve restorasyonları yapılacaktı.

her defasında bizim toplantılarımıza çağırılmışlardı. Kültür ve Turizm Bakanlığı'ndaki toplantılarımıza da çağırıldılar. Her çalışmamızdan haberdar oldular. Ama neden yürüyen bir çalışmayı bozdular, dağıttılar, anlamakta güçlük çekiyorum.

› Divriği'de neler yapacağınız? Bizim önerdiğimiz gelişmeler-hedefler gerçekleşseydi, belirlenen hedeflere ulaşsaydık, Ulu Cami'nin etrafındaki kamulaştırmalar bitirilmiş olacaktı. Kale Camisi bu kadar kötü bir restorasyona uğramayacaktı. Türbelerin onarımları daha hassas olacaktı. Abdullahağa Konağı bu duruma gelmeyecekti. Divriği'de bulunan diğer konakların ve kültürel mirasın peşpeşe onarımları ve restorasyonları yapılacaktı. Eğer bizim çalışmalarımız devam etmiş olsaydı, Divriği konakları ve Divriği tarihsel mirası dünya kültürel turizminden gereken ilgiyi görmeye başlayacaktı.

Açık söylüyorum burada, birçok kişi **'biz olmazsak kimse de olmasın, bizim dediğimiz olmazsa hiç kimsenin dediği**

METİN SÖZEN - ÇEKÜL VAKFI BAŞKANI

Külliyesi'ni geziyor, inceliyor ve gidiyor. Böyle bir mimarlık yapıtının neden Divriği'de inşa edilmiş olduğu, bu eserin neden Dünya Miras Listesine girdiği gibi konular öne çıkmıyor. Bunun gibi bir dizi soruyu öncelikle sormak gerekir. Bizim sürekli çabamız **Divriği'yi bir bütün olarak Türkiye gündemine getirmekti.** Ama maalesef, birçok araştırmacı sadece Divriği Ulu Camisi'ni öne çıkararak Divriği'nin tanıtımını ve köklü gelişmesini ertelettiler. Divriği ortaçağdan gelen büyüklüğünün yanı sıra, **Cumhuriyet Türkiye'si'nin geliştirdiği sanayi merkezlerinin de başında geliyor.** **Cürek Tesisleri** bunun en büyük örneğidir. Son yıllarda Cürek Tesisleri'nin terkedilmişliği de ayrı bir kayıptır. Biz Cürek Tesisleri'nin Cumhuriyet Üniversitesi'ne devredilecek daha verimli değerlendirileceğini düşünüyoruz. Bunun için çalışmalar da başlattık. Üniversitelerin yaz okulları, meslek okulları da burada çalışma yapabilirler. Şunu söylemeye çalışıyorum: Tarihin en önemli yapıtlarını barındıran Divriği, Cumhuriyet dönemi eserleriyle bütünleşerek kente büyük imkânlar sağlayabiliirdi. Biz bugüne kadar bir bütün olarak baktık Divriği'ye. Tarandığı zaman zengin bir kaynakça çıkacaktır. Kısacası Divriği bir bütün olarak bilim adamları ve uzmanlar tarafından ayrıntılı ele alınmıştır. Temel neden budur. Divriği'de geçmiş ve bugünü bir bütün olarak göremezsek sadece Ulu Cami'yi görürsek Divriği'ye en büyük haksızlığı yapmış oluruz.

› Peki ne yapılmalı?

Bizler bu durumu görerek gerekli ilk adımları attık. Divriği'yi bir bütün olarak kalkındırarak **yol haritasını** yaptık. Bu yol haritasını o dönemin Kültür ve Turizm Bakanlığı yetkilileri, bilim adamları, mimar, sanat tarihçisi ve tarihçilerle uzun uzun tartıştık. Kurum ve kuruluşları yan yana getirdik. İstanbul'da, Ankara'da, Sivas'ta ve Divriği'de kesintisiz toplantılar yaptık. Böylece hazırlanan yol haritası o dönemin Sivas Valisi Dr. Hasan Canpolat'ın da gayretleriyle büyük bir hızla hayata geçmeye başladı. Divriği, Sivas'ın diğer ilçelerinden daha öncelikli olarak öne çıktı. Divriği'de neyi nerede, kiminle hangi koşullar altında yapacağımızı uzun tartışmalar

gibi. Bu süre içerisinde en yanlış iş ise Abdullahağa Konağı'nın uzun süre ihale sürecinde oyalanması, sonrasında yarım yamalak ortada bırakılmasıdır. Biz buranın bu yöntemle korunacağını inanmıyorduk zaten. Her şey bizim dışımızda gelişti. Daha sonra İl Özel İdaresi, Kaymakamlık ve Belediye arasında anlayamadığımız bir şekilde kopukluklar yaşanmaya başladı. Ortak hareket edilemedi ve sonuçta bugüne gelindi. Bunların yanı sıra Divriğililer birbirlerinden kopuk hareket ettikleri, konuya parçalı yaklaşıkları ve sonuçta giden yolda gerekli desteği ve bütünlüğü sağlayamadıkları için, Divriği'yi kültürel alanda kalkındırarak projeler de birlerince yavaşlatıldı, yapılamaz kılındı.

› Divriği Ulu Cami'nin daha iyi korunması için üzerinin ve etrafının cam fanus ile kapatılacak örtülmesi projesine ne nasıl bakıyorsunuz? Geçtiğimiz günlerde İTÜ'de bu projeye yönelik bir de Cennet Kapıları adlı bir de sergi açılmıştı. Bu koruma yöntemiyle ilgili Ayda Arel hoca da sert bir yazı yazdı.

Bu tür projeler ne bir başlangıç ne de bir sonuçtur. Her zaman üretilebilir, tartışılabilir. Oysa bizim yaklaşımımız bütün kurumları bir araya getirerek, Kültür ve Turizm Bakanlığı, Vakıflar Genel Müdürlüğü, Sivas Valiliği, üniversiteler ve Divriği Belediyesi ile birlikte, kaynak sorunu da dahil her türlü soruna birlikte çözüm üreten, farklı anlayışları göz önüne alan ve olanak sağlayan bir girişimdi. Kültür ve Turizm Bakanlığı bir danışma kurulu oluşturdu. Bazi eğitim çevrelerinde bu değerli yapının kurtarılması için geçirilen evreler ve emekler göz ardı edildi. İstanbul'un yoğun mağazin ortamında gerçek süreci yansıtmayan açıklamalar birbirini izledi. Bu durum, bütün bu olanlar hepimizi yıldınlığa sürükledi. Çalışan bütün arkadaşlar 'biz bu kadar emeği, bu kadar özveriye için salt Divriği'ye harcıyoruz' demeye başladılar. Bu çalışmaların önünü kesenler, Divriği'nin kaderiyle gereken çok şey bitirilemedi. Bu işleri özveriyle yürüten gruplar dağıldı. Bütün olanaklar da böylece yok edildi. **› Sizin yürüttüğünüz grup çalışmasının sekteye uğratılmasının amacı ne olabilir? Bunu yapanlar kimler?** Esasında bu arkadaşların bir bölümü

olmasın' diyerek, tarafları ve çalışma grubumuzu yıldınlığa, umutsuzluğa, hatta dedikodu ortamına sürüklediler. Divriği'nin bu tarihsel mirasını onarımı için kaynak da sağlandı ama bu sefer de, bu kaynağı Divriği için kullanacak şevkimiz, ortamımız kayboldu. Devam edebilseydik, **Ulu Cami'nin Divriği'deki diğer Mengücek yapıtlarıyla bağlantıları, paralellikleri ortaya çıkarılabildi.** Bunların hepsi yazıldı, çizildi projelendirildi, sisteme sokuldu, tanıtımı başlatıldı. Bunlar her yere dağıtıldı. Ama ne oldu? Bu süreci bir gün bile izlemeyen arkadaşların açıklamaları için aksamasına neden oldu. Bizlerin bu girişimimizin üzerinden neredeyse on yıl geçti. Bu girişimin tarihi ve yaşadıklarımız birgün mutlaka yazılacaktır. Emek verenlerin küskünlüğünün de ne anlama geldiğini herkes öğrenecektir. Benim derdim bitmedi; çünkü ben Divriği ve Ulu Cami'ye gönülden bağlı olanlardım. **Böyle tutkuyla çalışan insanların doğrularla buluşması gerekiyordu.** Divriğililer de yan yana gelerek bu eserlerin ayağa kaldırılması için artık ortak bir irade ortaya koymalıdır.

› Ulu Cami'nin üstünün ve etrafının cam fanusla kapatılması projesi Ulu Cami'yi kurtaracak bir proje midir? Bu bir fikir projesidir. Oysa **Divriği'de Ulu Cami'nin çevresinde oluşmuş özgün bir çevre, Mengücekoğulları'ndan miras kalmış tarihsel bir alan** var. Bu tarihsel çevrenin sağlıklı bir hale getirilmesi gerekir. **Bedestenî, çarşısı ve tarihsel dokusuyla bu alanın tümü** arkeolojik-kültürel alan haline gelmelidir... Ulu Cami'nin zemin etütleri yapılarak bilimsel araştırmalar derinleştirilmelidir. Bütün olanakların seferber edildiği, düzeyli teknolojik araştırmaların başlayacağı sırada bu işler başımıza geldi. Bundan sonra buyursunlar altını, üstünü, sağını, solunu hangi yöntemlerle geliştireceklerse geliştirsınler. Divriği Ulu Cami ve Külliyesi'ni onlara armağan ediyoruz.

› Siz grubunuzla, arkadaşlarınızla birlikte Divriği için yeniden bir adım atmanız veya bir çalışma başlatamaz mısınız?

Bu soruyu bana değil, bu konuda emeği geçmiş olan herkese sormalısınız. Biz bu kapsamlı çalışmayı

Divriği'den Cürek'e kadar uzanan bir perspektifte düşündük. Kentin çevresindeki **köylere kadar** düşündük... Divriği'nin endüstri mirasını da düşündük ve hepsini yaşama geçirmeye de bir oranda başladık. Bu projeleri durdurularının bu açıklamalara cevap vermeleri gerekir. Daha da açık söyleyeyim: Dönemin valileri Tütfullah Bilgin, Dr. Hasan Canpolat, Veysel Dalmaz ve o günden bugüne gelmiş geçmiş Vakıflar Genel Müdürleri bu ortak girişimlere yakından tanık oldular. Şimdiki Kültür ve Turizm Bakanlığı Müsteşarı Sayın İsmet Yılmaz bu işlerin bitirilmesi için çok çaba harcıyor. Geçmiş ve bütün aşamaları İsmet Yılmaz Bey iyi biliyor.

Yeniden, yeni bir moralle başlangıç yapılabilir. Zaten bu yaşadığım kurumlar Divriği'nin tarihsel mirasının korunması konusunda hâlâ belirli aralıklarla toplanıp konuyu tartışıyorlar. Türkiye'nin en iyi restoratörlerini, en iyi mühendislerini, en iyi zemincilerini, en iyi depremcilerini bir araya getirerek çalışmaları yeniden başlatmaktan daha doğru bir yol yok. Bizim bu çalışmamızın başından beri içinde olan tarihçi yazar Sayın Necdet Sakaoglu'na sorun, sürecin nasıl bu hale getirildiğini size sayfalarca anlatsın. Sayın Sakaoglu'nun nasıl üzüldüğünü de görün. Ben bu konulara tekrar dönmek istemiyorum. Ama şunu da söylemeden geçemeyeceğim. **Biz Divriği'yi gözden çıkarmış değiliz.** Bizim Tarihî Kentler Birliği (TKB) içerisinde Divriği'ye nasıl bir yaklaşım gösterdiğimiz ortadadır. Biz Divriği'ye, Divriği Ulu Cami'si Dünya Miras Listesine girdiği için bu kadar büyük kapsamlı bir proje olarak yaklaşmadık. Divriği'nin yerleşim yerlerinin önemi nedeniyle, Divriği Kalesi, Kale Camisi'nin özellikle korunması gerektiğini, çevresindeki diğer kazı yapılacak yerlerle beraber, çarşının ayağa kaldırılması ve sokakların iyileştirmeleri ile beraber Divriği'ye gelecek yerli ve yabancı herkesin orada, konaklaması, yemesi, içmesi, yatması için Divriği'nin kültürel mirasını içine sindirmesi için proje yaptık. Bizler, Divriği'ye verdiğimiz öncelikli başka bir yere verseydik orası çoktan ayağa kalkmıştı. Antep'te dört yıl çalıştık, hep birlikte ayağa kaldırdık kenti. Divriği bizim için öncelikli bir yerd. Tanıtım için de örnek bir ilçeydi. 'Şunu mu yapalım, bunu mu yapalım' diyenler otursunlar, böyle bir proje nasıl yapılır öğrensınler. Sivas İl Özel İdaresi en büyük ödeneği Divriği'ye ayırdı. Projelerimiz peş peşe hayata geçerken, bir takım yalan yanlış yazılar, dedikodular herkesi üzdü. Valilik 'bu ne biçim davranıştır' demeye başladı.

Kent halkı bir türlü ortak bir irade geliştiremedi. Belediye ataleti üzerinden atamadı. Çukurova Üniversitesi'nden bir takım kişiler 'Divriğiliyim' diye öne çıktılar ve ortalığı karıştırdılar.

› Divriği'de yapılan restorasyonlarda (Kale Camisi, Aşağı Hamam, Abdullahağa Konağı) büyük hatalar ortaya çıktı. Bunu nasıl yorumluyorsunuz?

Bu eserlerin onarımında, restorasyonlarda neden sorun çıktı sorusunu yetkili ve etkili isimler kendilerine sorunsunlar. Bizim Divriği için görevlendirdiğimiz restoratörler ve mimarlar Türkiye'de bu alanın önde gelen kimlikleriydi. Bu süreçte sonuna kadar da uyarıda bulundular.

› Aşağı Hamam'a inen sokağın Arnavut kaldırım taşları sökülerek yerine beton kilit taşlar döşendi. Tarihi Kentler Birliği, üye belediyelerine tarihi sokak dokularını ve kaldırılmasının korunmasını, sökülmesini öğretmiyor mu acaba?

Her yanlış yapının başlangıçta yaptığı yanlışları, sonraki gelenler de aynen tekrarlar. Bir kente doku denen şeyi belediye anlayamıyorsa bu olacak şey mi? Yapılacak şey şuydu: Sokak sökülmeden önce yetkili kurumlara ve Tarihi Kentler Birliği'yle işbirliği yapılmalıydı. Bundan sonra, konu edilen bu **sokak tekrar sökülerek yeniden eski durumuna kavuşturulabilir.** Biz TKB olarak o sokağı yeniden eski haline getirmek için bizlere düşen ne varsa yapmaya hazırız. Yalnız önce gerçek nedenini öğrenmemiz gerekir.

FIDIL
AĞAÇ MAMÜLLERİ
SAN. ve TİC. LTD. ŞTİ.

Kapı Paneli
Sunta
Suntalam
MDF
MDF Lam
Medekap
Profil

Org. San. Böl. Keresteciler Silt. 8. Sok. No:10 - 12 İkitelli / İST.
Te: (0212) 670 00 63 - 64 Fax: (0212) 670 00 98

Divriği Gazetesi'nin Abonelerinden başka bir geliri yoktur. Gazetenin yaşaması için abone ücretlerini lütfen zamanında ödeyelim

Yapı Kredi Bankası
Çemberlitaş Şubesi
Birsen Bayar Uygun adına
Hesap No: 620 676 55
İrtibat Tel.:0212 458 82 16

Eski eserlere yeni pazarlar

Prof.Dr. Ayda Arel (Sanat Tarihçisi)

Bundan bir süre önce Türkiye Bilimler Akademisinde (TÜBA) Bosna'daki Osmanlı anıtlarının TİKA (Türk İşbirliği ve Kalkınma İdaresi Başkanlığı) tarafından yürütülen restorasyon uygulamalarını tanıtan bir sunumun ardından, konuşmayı dinleyen öğretim üyelerinden biri "Restorasyon nedir?" sorusunu sordu. Bu doğru bir soruydu çünkü eski eser restorasyonunu musluk tamirinden bir çentik yukarıda tutan Türkiye'de bu sorunun sorulması bir zorunluluk, sorunun restorasyon işlerinden sorumlu olanlara yönelmesi ise bir gerekliliktir.

İmdi, bu konuyu biraz açmak için güncel bir örneğe, 28 Nisan'da İ.T.Ü. Mimarlık Fakültesinde Prof. Doğan Kuban danışmanlığında açılan, küratörü ve tasarımcısı Y.Mimar H.Basri Hamulu olan bir sergiye göz atalım: Divriği'de bulunan ve Ortaçağ Anadolu'sunun en seçkin yapıtlarından olduğu ötedenberi bilinen 1228 tarihli Mengücekoğullarının Külliyesiyle ilgili olan bu serginin afiş başlığında her nekadar serginin taş işçiliğiyle ünlenen külliyenin "yontu"larıyla ilgili olduğu belirtiliyorsa da, asıl amaçlanan, öyle anlaşılıyor ki, bir müzeye dönüştürülmesi tavsiye edilen bu külliye "korumak" üzere tasarlanan ve onu 'külliye' örtmesi öngörülen cam çardağı tanıtmak ve promosyonunu yapmaktır. Salıpazarı güneşliği havasındaki çardağın pratik ve estetik fukaralığına geçmeden, bu girişimin hangi ilkesel tabana oturtulmaya çalışıldığını ve hangi kuramsal gerekçelere dayandırıldığını anlamaya çalışalım! Ötedenberi vurgulandığı gibi Divriği külliyesi Ortaçağ Anadolu'sunun en ilginç ve şaşırtıcı yapıtlarından biridir ve bu

özellikliğini sadece çok yüksek düzeydeki taş işçiliği ile dekorasyonundan değil ama alışılmışın dışında öğeler içeren planimetrik ve yapısal özelliklerinden de almaktadır. Ve bu özellikler, Kafkaslardan İran ve Ortadoğuya uzandığı anlaşılan, ancak bütün parametreleri açıklığa kavuşmamış olan karmaşık bir kültürel ortamın tarihsel dinamiklerinin keşişikleri bir 'an'ın ifadesidirler. Ne ki, kötü bir sergilemeyle hakkı yenen Cemal Emden'in göz alıcı fotoğraflarına eşlik eden tanıtma metni, külliyein kültürel ve estetik önemini duygusal ve yuvarlak tanımlamalarla vurgularken, anıtsal değeri su götürmeyen bu yapıdan neden bir "müze" yapılması istendiğini, külliyei müze haline getirmenin ise neden cam bir şemsiyeyi gerektirdiğini yeterince makul gerekçelerle anlatmıyor. Başka türlü söylersek, değeri ve ilginçliği kendi mimari yapısından menkul olan bu yapıyı korumaya almak için onun bir anıt olma özelliğinin neden yeterli bulunmadığı ve ona neden ille fazladan bir müze işlevi yüklenmek istendiği doğrusu anlaşılıyor. Öte yandan onarım ve koruma işlemleri söz konusu olduğunda, herhangi bir yapının taşıdığı kültürel ya da tarihsel önemin sadece bir başlangıç, zorlu bir sürece verilen bir pasaporttan fazlası olmadığı unutulmuş gibi! Gerçekten de, Divriği külliyesinin akıllara ziyan saçaklı bir müzeye çevrilmesi önerisi, herhalde aşağıdaki şu sorulara yanıt getirildikten sonra getirilmesi, serginin hiç olmazsa bu sorulara yol açılmasına fırsat vermeyecek içerikte düzenlenmesi gerekirdi. Şöyle ki:

- Divriği külliyesinin korunması yolunda atılacak ilk adımın, yani yakın çevresi ve

karşı karşıya durduğu bilinen Mengücek sarayı ile mekânsal ilişkisinin araştırılması, ve bu konuda veri elde etmek için sondaj ya da kazılar yapılması olması beklenir. Bu yapılmış mıdır?

- Divriği külliyesinin müzeye dönüştürülmesi önerisine geçmeden önce korunması için gerekli bütün önlemlerin alınmış olması, bunun için de öncelikle ayrıntılı yapısal analizinin yapılması, malzeme özellikleri, bozulmaları, statik durumunun incelenmesi ve, en önemlisi, bu işlerin ehil kişiler, yani deneyimli ve iyi eğitilmiş restorasyon uzmanlar'na bırakılmış olması gerekirdi. Bu yapılmış mıdır? Yapılmışsa elde edilen bilgi ve sonuçlar neden sergiye yansıtılmamıştır? Unutmamalıdır ki, koruma alanında uzmanlık ve deneyimin ölçüsü salt kişilerin ünvanları olsaydı, Assos kalıntılarından Mahmut Paşa hamamına uzanan bir skaladaki yapıtlar onarımla maskaraya dönmezdi. o Müzeye dönüştürülmesi istenen Divriği Külliyesinin daha önce yapılan onarımının bir değerlendirilmesi yapılmış, bu onarım onaylanmış mıdır? Varsa, yanlışları ve yapıya getirdiği zararın giderilmesi yolunda bir rapor hazırlanmış ve işleme sokulmuş mudur?

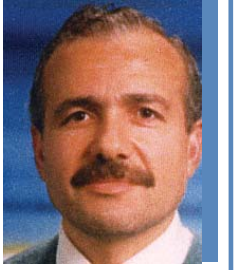
- Ve nihayet, külliyei koruması öngörülen (?)cam çardak formülünün dışında başka seçenekler üzerinde durulmuş mudur? Bunlar hangileridir ve neden sergide tanıtılmamışlardır? Cam çardak formülü külliyenin korunması için düşünülmüş tek ve biricik seçenek midir? Niçin? Değilse bu formülün yeğlenmesine götüren kriterler nelerdir? Anlayan anlamıştır, Divriği külliyesi Türkiye'de tarihi mirasın korunması

alanında atılan yanlış adımlardan sadece bir tanesini temsil ediyor. Koruma alanında yapılan yanlış ve sabuklamaların haddi hesabı yoktur ve bütün bunlar, turistlere göstereceğiz diye telâşa düştüğümüz kültürel malvarlığımız geriye dönüşü olmayacak derecede sakatlamakta, giderek yok etmektedir. Konya Belediyesi'nin Selçuk Üniversitesi'nden uzmanlarla **ve belli ki halisâne niyetlerle** hazırladığı iki kocaman, kuşe kağıdına basılmış Selçuk mimarisi örneklerini tanıtan albümlerde fotoğrafları bulunan yapılara bir göz atmak sanırım yetiyor!. Adından başka eskiliği kalmamış yapıların fayanslar ve briketler ve yeşile boyanmış parmaklıklarla nasıl korunduğuna bakılsın. Ve düşünülün ki, mevzuatı, örgütleniş ve uygulamalarıyla Türkiye'de koruma olgusunu tartışmaya açmadığımız, 'koruma' başlığı altında yapılan maskaralıklara, işlenen suçlara çaresizlik ve bıkkınlıkla göz yummayı sürdürdüğümüz takdirde, en yetkili ağızların çok bilmiş edalarla terennüm ettikleri "kültür turizm içindir, turizm ise kültür için" saptırmasına daha uzun süre katlanmak zorunda kalacağız. Bu ülkede alaylı takımından olmayan, bu işi hakkıyla ve doğru yerlerde öğrenmiş bunca genç ya da genç irisi kişi dururken, bu ülkenin kültürel ve tarihsel taşınmazları, çoğu 'koruma' işinin kuram ve mevzuatından bihaber, akademik çevreden gelen mimar, şehirci, arkeolog ya da sanat tarihçisi olmanın ötesinde koruma alanında bir ehliyeti olmayan kurul üyelerinin kararlarına ve en düşük rakkama prim veren bir ihale anlayışının başdöndürücü sefaletine mahkûmdur. Yapmayın Allah aşkına!.

SMALL INAR

cinar-i@hotmail.com

Mayınlı ülkenin Mayınlı arazisi

Mayınlı ülke tanımlaması yaptım, çünkü; bastığınız her karış toprağa güvenemiyorsunuz. Her an karşınıza bir mafya, bir serseri kurşun, bir trafik canavarı, bir kene vakası, yada bir hükümet kararı sizin yaşamınızı alt üst edebiliyor. Bitip tükenmeyen insan hakları ihlali, işkenceler, haksız uygulamalar, yolsuzluklar ve partizanlık bu ülkenin kaderi olmuştur. Çok tartışılan mayın yasası, sonunda emperyalist kuruluşların isteği oldu yasa mecliste kabul edildi. Suriye sınır bölgesindeki mayınlı arazinin, mayından temizlenmesi karşılığında, 44 yıllığına yabancı şirketlere kiraya verilebilecek. Basına yansıyan bilgilere göre yaklaşık iki Kıbrıs büyüklüğündeki (216 bin Dekar) sınır arazisi, yarım asır (dahada uzatılmaz ise) yabancı kuruluşların denetimi ve kullanım alanı olacak.1950'li yıllarda aynı bölgede yaşayan insanların elinden alınıp mayın döşenen bu kıyı şeridi arazisi, şimdi emperyalist emellere terk edilmek isteniyor. Neden? Çünkü; ABD öyle istiyor. ABD Irak'ta komşumuz oldu, bizi pek seviyor olmalığı şimdi de akraba olmak istiyor.

Ziraat Odaları Birliğinin, organik tarım için çok elverişli olduğunu söylediği bu arazileri, bizim değerlendirmemize fırsat verilmek istenmiyor. Peki kime verilecekmi?? Bir İsrail firmasına. Bu nasıl bir devlet işleyişidir ki kendi gömdüğümüz mayınları kendimiz çıkaramıyoruz, işgalci ülkelerin şirketlerine teslim eder durumdayız. Bu durum utanç verici bir durum değildir bir devlet için? Peki bir çelişki değildir, korunması ve denetlenmesi gereken sınırlarımızı İsrail gibi hiç bir zaman güven duyulması mümkün olamayacak bir ülkenin kontrolüne terk edilmiş olmsai. Suriye ve Filistin ile nasıl bir dostluğumuz varki onların ezeli düşmanlarını onlara komşu getiriyoruz. Bu nasıl vatandaşını düşünmektir ki onları değilde işgalci bir ülkenin şirketlerini bölgeye yerleştireceğiz. Yıllardır Kıbrısın denetim ve kontrolünü elimizden çıkarmamak için, bir çok Avrupa ve dünya ülkesi ile aşır bedeller karşılığında mücadele verirken şimdi o topraklardan daha büyük bir alanı işgalci ülkelerin kullanımına sunuyoruz. Hemde kendimiz teslim ediyoruz. Yada ülkemizin güneydoğusunda Kürtler bağımsız bölge oluşturarak ülkemizi böleciler paranoyasına girip 40.000 şehit yüz milyarlarca dolar harcanmasına ülkeyi ekonomik yönden çoküğüne sebep olması uğruna anlamsız bir savaşa gireceksiniz diğer yandan başka bir bölge toprağını kendi elleriniz ile peşkeş çekeceksiniz. Sözüm ona böyle bir çözümünüz vardı, bölgeyi önce Kürtlerin elinden alır önce mayınlar sonrada bir Amerikan şirketine temizlemesi için verirdiniz hiç değilse bunca insan ölmezdi, diye sormazlarmı adama?

Ermenistan sınırına dayandılar bu güvenliğimiz açısından çok tehlikelidir diyen hükümet sözcüsü Cemil Çiçek, kendi vatandaşımız kürtlerin yerel seçimlerde halkın güvenliğini almasını ülke açısından bir tehlike görürken, emperyalist kuruluşları tehlike görmemeleri söz konusu bölgenin hangi niyet ve isteklerle verilmek istendiği çok belirgindir. Madem topraklarımızın yabancıların denetiminde olması sizin için önemsiz ise neden kendi vatandaşınızın bir bölgede özerklik istemesine karşı çıkıyorsunuz diye sormazlarmı? Kaldı ki önceki sahiplerine geri verilerek organik tarım yapılması ülke ekonomisine de önemli ölçüde katkı sağlayacaktır. Ayrıca sınır bölgesi de yine kendi kontrolümüzde olacaktır. Ülke açısından bu kadar çok önem arzeden bölgenin, emperyalist emellere terk edilmesi ciddi tehlike ve tehdit oluşturacak bir kontrol noktası haline geleceğinden akliselim hiç kimse kuşku duymamalı. Bizden söylemesi..

ACI KAYIBIMIZ

Kıymetli dostum Hasan Erdoğan'ın oğlu **BÜLENT ERDOĞAN'ı** kaybettik. Erdoğan Ailesinin acılarını paylaşıyor sabır dilerim.

Arıkbaşı Köyü Derneği Başkanı Mustafa ÖZKER

VEFAT

Bülent ERDOĞAN

İbrahim ERDOĞDU

Gökçebel Köyü'nden Hasan Erdoğan'ın oğlu Bülent Erdoğan'ı ve Karasar Köyü'nden İbrahim Erdoğan'ı üzücü bir trafik kazasında kaybettik. Erdoğan ve Erdoğan Ailelerinin, yakınlarının ve sevenlerinin acılarını paylaşır sabırlar dileriz

ANKARA DİVRİĞİ KÜLTÜR DERNEĞİ YÖNETİM KURULU ADINA BAŞKAN MUHARREM HÖBEK

VEFAT

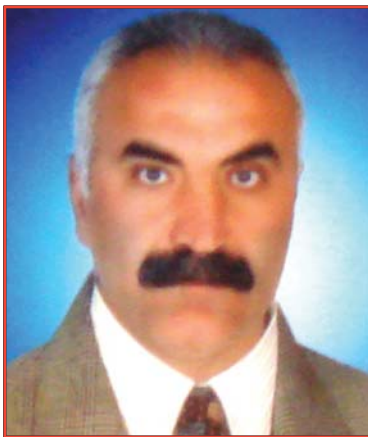
Divriği'nin sevilen simalarından sayın Mustafa Timisi'nin Ağabey'si

PAŞA DAYI'YI (İsmail Metin)

kaybettik. Ailesinin ve yakınlarının başı sağolsun.

Ankara Divriği Kültür Derneği

VEFAT

Mursal Köyünden

Eba Müslüm Dehmen'i

kaybettik. Ailesinin ve yakınlarının başı sağolsun.

Ankara Divriği Kültür Derneği

ESAT KORKMAZ*

esatkorkmaz@yahoo.com tr

Yıkmanın
Şiirselliği(III)

Hiççiler devlete-hükümete karşı oldukları için otoriteye de karşıdılar: Özledikleri, kurmaya çalıştıkları toplum, otoritesiz örgütlenmiş bir toplumdur. Otoriteye karşı olmada, devlete-hükümete karşı olmaya göre bir incelik bulunur: Çünkü otorite, devleti-hükümeti önceler. Devlet-hükümet olmadan da bir otorite vardı. Ve bu otoriteyi gelenek-görenekler, yani âdetler yarattı: Âdetler, yaşamın gereksinimlerine göre toplumsal akıl tarafından oluşturulmuş, yazısız ama yaptırımı bulunan ilke-kurallardı. Bunlar bizleri itaate zorlamak için sonradan oluşturulan insan yapısı yasalara göre savunulması gereken ve gelecekte yasaların yerini alması istenen yaptırımlardır. Otorite söz konusu olduğunda, geçici olmak koşuluyla uzmanlık otoritesini kabullendiler: Çünkü geçici olmaması durumunda bunun da bir bağımlılık ruhu yaratacağını ve bağımsız düşünmeyi önleyeceğini öne çıkardılar. Hiççilerin otorite karşıtlığı bağlamında bir diğer yanları vardı ki bu cüret her toprakta oluşmadı: Dünyasal, yani komuta-otoriteyi yadsıdıkları gibi göksel, yani inanç-otoriteyi de yadsıdılar. Devletsiz-hükümsüz ve Allahsız bir toplum özlediler. Hiççiler iktidar ile otoriteyi özdeş görmezler: Otorite özünde iktidarın bir dışı vurumudur ama onunla bir ve aynı şey değildir. Toplumda bir geleneksel iktidar(âdetlerin yarattığı iktidar), bir de yakın zamanlarda kazanılmış iktidar(devlet hukukunun yarattığı iktidar) ve aile içinde ataerkil iktidar vardır: Hiççiler, kişi liderliğine yol açan her türden merkezleşmiş iktidara karşıdılar. Eğer bir iktidar savunulacaksa o da kişi liderliğine yol açmayan âdetlere dayalı bir iktidarı benimsemektir, diye düşündüler. Ötesinde kişinin kendisine uyguladığı özdisiplin-özyönetim-özelbelirnim anlamındaki iktidarı da savunurlar. Görüldüğü gibi toplumda yönetenler ile yönetilenler arasında eşitsiz bir iktidar dağılımı vardır: Bu eşitsiz iktidar dağılımının önüne geçebilmek için toplumun zayıf üyelerinin doğrudan demokrasi yoluyla yetkinleştirilmesi seçeneği yaşama geçirilmelidir. Bunun dışında siyasal ve ekonomik iktidar kaynağı hukukun yerine kamusal kinamaya başvurulmalıdır. Kamusal kınama, belki de yazısız ama yaptırımı olan etik bir huktur. Kamusal kınama aklın, deneyimin, danışmışlığın ve umudun yarattığı kamuoyu yaptırımıdır.

Hiççilere göre demokrasi, özgürlüğü-eşitliği ve kardeşliği birleştirme çabasıdır: Ne bireyi topluluğa gömmek ne de toplumu tek-tipleştirmek isterler. Yasa önünde eşitlik, sözünün bir aldatmaca olduğunu; çünkü yasa önünde eşitliğin, adaletsizliğin sonu anlamına gelmediğini, tam tersine haksız yasalar altında insanlara eşit bir adaletsizlik dağıtılacağını her koşulda dile getirdiler.

Toplum, doğasal bir baskı karşısında birliktelik kurma ya da gücü büyütmeye gereksinmesinin bir ürünüdür; nasıl algılasak algılayalım bu ilişkiyi koşul gören sevginin çoğalmasından başka bir şey değildir. Hükümet değiştirmiş şey ise bizim kötülüklerimizin ürünüdür ve kötülüklerimizin bir bölümünü kısıtlayarak demokrasiyi kurduğunu söyler ve bize hükmeder. Demek ki devlet-hükümet, zorunlu bir kötülüktten başka bir şey değildir.

Başlangıç süfileri toplumu her şeyi yaratan güç olarak gördükleri iyi sonra ortaya çıkan ya da oluşturulan kurumları-olguları suçun birikmiş biçimi olarak tanımladılar. Kötülük, kötü niyetli insanlardan çok sistemin ürünüydü: Suçun nedenleri hükümette ya da birikmiş mülkiyette idi: Hükümet ya da mülkiyet birikmiş suç demekti. Önemli olan suçun nedenlerini ortadan kaldırmaktı ve bunu gerçekleştirebilmek için isyan ettiler. Ortada bir anlaşmazlık olduğunda bu anlaşmazlığın çözümü için mahkemelere ve avukatlara değil, anlaşmazlığın özgül koşullarını göz önünde tutan halk mahkemelerine gittiler. Halk mahkemelerinde yargılama sonucu verilen ceza, özel yapılması hapisanelerde değil, suçlu işleyen açısından zorluk derecesi artırılan yaşama koşullarında csökkentildi. En büyük öğretmen olarak algılanan yaşam tarafından terbiye edilmesi amaçlandı.

16.HÜSEYİN ABDAL
DIVRİĞİ ÇAMŞIĞI HALK
OZANLARI FESTİVALİ

Sunan: Devrim Kaya

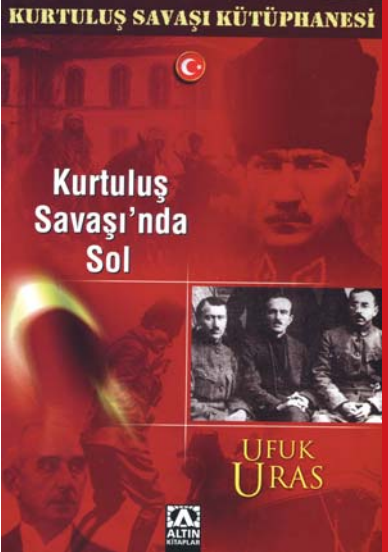
Mahmut Erdal
(Onursal Konuk)
Kubilay Dökmetaş
Telli Kılıç,
Ali Yalçın
Aynur Güneş,
Tuncay Balcı
Hüseyin Fırtına
Ali Sönmez
İlyas&Ozancan
Hikmet Karadeniz
İrfan Dolaş
Mehmet Yalçın
Garip Hıdır

19
TEMMUZ
2009
ÇAMŞIĞI
HÜSEYİN
ABDAL
CEMEVİ

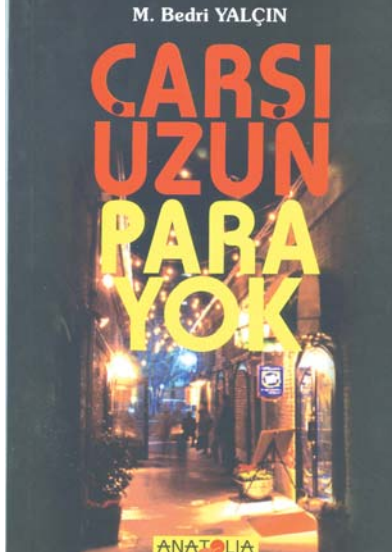
Okunacak en büyük kitap; İNSANDIR

Divriği'li yazarlarımızın ve yahut'da Divriğileri yakından ilgilendiren kitapları ve yazarları imkanlarımız ölçüsünde tanıtmaya çalışıyoruz. Divriği çok ilginç bir yer, ozanları, yazarları, tarihçileri, ressamaları, müzisyenleri, bilim adamları, sanayicileri, devrimcileri saymakla bitmeyecek

bir yer. Dışarıdan bakılınca bunu görmek belki zor. Ama biraz bu konuları araştırdığınızda siz de göreceksiniz ki Divriğililer hayatın içerisinde bütün dünyaya dağılmış mücadele insanları. Divriğililer de zaten bundan dolayı Sivaslıyım demeden övünerek Divriğiliyim der.

UFUK URAS
Kurtuluş Savaşında Sol

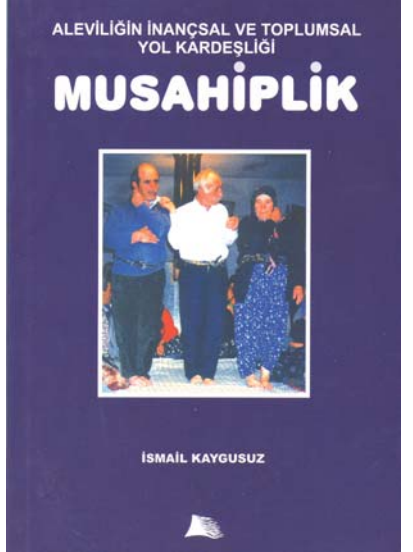
Biz tarihi , geçmişte ne olduğunu merak ettiğimiz için değil, geçmişte yaşananları “ Ne gibi sonuçlara yol açtığını” görmek ve anlamak için inceliyoruz. Yani asıl endişemiz, “dünü” değil; “bugünü”, ve hatta “yarını” görmek ve değerlendirmek. Ve bu konuda bize en yoğun ışık tutacak gelişmeler, hiç kuşkusuz “yakın tarihimizin “ gelişmeleri. İnanyorum kışağıdın tarih yazımı, yani yoksulların, emekçilerin perspektifiyle tarihe bakmak, tarihten satılanları ortaya çıkarmaktır. Marx dediği gibi “Tarihi hurafelerle açıkladılar, biz hurafeleri tarihle açıklayacağız”

M. BEDRİ YAYÇIN
Çarşı Uzun Para Yok

Bedri Yalçın Divriği'nin Çabondurağı (Kürtnarlı) köyünde 1952 yılında doğdu. İlk ve ortaokulu Divriği'de , lize ve üniversite eğitimi ise Ankara'da tamamladı. 1974 yılında Maliye Bakanlığı'nda göreve başladı. Bu Bakanlıkta Bütçe Kontrolörü ve Daire Başkanı olarak çalıştı. Çocukluğundan bu yana çevresinde yaşananlara iyi bir gözlemci olarak baktı. Mesleki konulardaki makalelerin yanı sıra ilk öyküleri Divriği Harman ve Didim Akköy Dergileri'nde yayımlandı. Yazarın yayımlanmış dört kitabı bulunmaktadır.

MİYASE İLKNUR
Bahçe Biziz Gül Bizdedir

Fıkra sevipte dağarcığında bir kaç Bektaşî Fıkrası olmayan hemen hemen yok gibidir. Bektaşî Fıkralarında “Baba erenler” in ince zekasının yanı sıra engin hoşgörüsüne de tanık olunur. Erenler sadece ham softaya ve bağnazlığa düşmandır. Bektaşî Fıkralarını anlatan onlarca kitap yazılmıştır. Peki alevilikte mizah yokmudur, aleviler, beктаşin' nin aksine asık suratlı, acı çekmeyi erdem sayan mistik bir toplulukmudur. Divriği Gazetesi'nin köy dağarcığı köşesinde okuduğunuz Bektaşî Fıkraları Miyase İlknur'un bu kitabından alınmaktadır.

İSMAİL KAYGUSUZ
MUSAHIPLİK

Alevilerin tanrısı menmun edip onunla anlaşarak böylece öte dünyada Cehennem atesinden kurtulmak, Cennet'te güzel bir yer kapmak gibi bir kaygıları yoktur. Toplumsallaştırılmış oldukları tapınmalarında kurumlar yaratmış, birey olarak görev ve sorumluluklarının tüm insanlara topluma karşı olduğu bilincine ulaşmışlardır. Sünni İslam dogmalarını heteredoks sapmalarla parçalayıp, bu toplumsal bilinçle düzenlerini kurmuş ve iktidarların sürekli muhalefetine oluşturmuşlardır. Musahiplik kurumu muhalefet anlayışı içinde tamamıyla dünyalık yaşamın, dirlik düzenin sağlanmasına, eşetlik ve adalete yönetir.

OKUYUCU MEKTUBU OKUYUCU MEKTUBU

DİVRİĞİ' DE CEVİZ YETİŞTİRİCİLİĞİ
Ceviz bitkisi Anadolu, Hazar denizinin güneyi ve İran'ın batısından orijin almış mükemmel bir bitkidir. Cevizin faydaları anlatmakla bitirilmez iken ağaç gövdesinin kalitesi oluşu orman sanayinde aranan bir hammaddede olmasını sağlamıştır. Ülkemiz ceviz yetiştiriciliği açısından çok uygun şartlara sahip olmasına rağmen bir türlü bilimsel ve ekonomik ceviz üretimine tam anlamıyla geçilememiştir. Oysa ki bilinci bir ceviz yetiştiriciliği ülkemizi dünyada bu konuda tek söz sahibi yapar ki buda ekonomik açıdan oldukça büyük bir girdi demektir.

Güzel ülkemizin merkez noktasında bulunan yeşil divriğimiz ceviz yetiştiriciliği için çok elverişli bir ekolojeye sahiptir. Köylerimizdeki arazilerin engebeli oluşu hububat üretimini kısıtlamaktadır. Ayrıca kış mevsiminin uzun olması hububat üretimindeki rekoltede sınırlayıcı bir faktördür. Oysa ki birim alanda hububat üretimi yapılacağına ceviz yetiştirilse daha karlı ve uzun vadeli bir yetiştiricilik yapılması olur. İlk yatırım maliyetlerinin fazla olması çiftimizi bu konuya yönelmesini olumsuz yönde etkilemektedir. Ancak bilinmelidir ki tarım sektöründe para kazanmak için büyük ve uzun vadeli düşünülmelidir. Günü kurtarma çabası içinde olursak ki bu her konuda böyledir bir yerlere varmamız olanaksızdır. Bilimsel, çok yönlü, kalıpların dışında yapacağımız her çalışma bizleri ve ülkemizi başarıya götürecektir. Ceviz yetiştiriciliğinde ikinci önemli sorun Pazarlama sorunudur. Birkaç kişinin tekelinde olması çiftçinin hak ettiği miktarları alamamasına yol açmakta hiç alın teri dökmeden aracılık yapan kişiler

üreticiden çok fazla para kazanarak haksız kazanç elde etmektedirler. Kooperatifler veya birlikler kurularak üreticinin bu maduriyetini ortadan kaldırmak mümkündür. Ayrıca Tarım ve Köy İşleri Bakanlığının desteklerinden yararlanılarak yöremizde cevizciliğin gelişimi sağlanabilir. Bana kalırsa yerel dernekler bir araya gelerek bu konuda görüş alışverişi yapmalı ve Divriğimizin bir ceviz bahçesi olmasını sağlamaları gereklidir. Kendi köyüm olan olukmanda yapılan ceviz yetiştiriciliği sonuçlarını incelediğimde çok kaliteli ve yüksek verim elde edildiğini gördüm. Buda şu anlama geliyor Divriği merkeze 12 kilometre uzaklıkta olan bir yerde bu denli kaliteli ürün elde ediliyorsa çevre köylerde ve merkezde cevizcilik özendirilerek bölgesel kalkınmaya yardımcı olunabilir. Ülkemizde cevizciliğin gelişiminde büyük payı olan GaziOsmanPaşa Üniversitesi Ziraat Fakültesi öğretim elemanlarından Prof. Dr. Sayın Yaşar AKÇA AB destekli bir proje yürüterek bölgede cevizciliğin

gelişimine büyük katkı sağlamıştır. Sayın hocama buradan teşekkürlerimi bildirerek çalışmalarında başarılar diliyorum. Buradan Divriği yerel yönetiminde söz sahibi kişilere seslenmek istiyorum; hep birlikte şartlarımız elverdiğince üreticinin yanında olalım. Öyle bir kampanya yapmalıyız ki kimi kazma küreği ile kimi bilgisi ile kimi siyasi bağlantıları ile bu kampanyaya katılmalı. Sonuçta divriğinin madencilikte olduğu gibi ceviz üretiminde de dünya çapına sesini duyursun. Tabii ki bir anda bütün köylerimizde bunu başamamız mümkün değil. Biz pilot bölge belirlenerek ki olukman köyü ve çevresi bu konuda halihazırda yetiştiricilik yaptığı için çok ideal bilimsel anlamda yetiştiriciliğin üreticiye anlatılması bunu takip eden süre içinde merkezde ceviz borsası oluşturulması ve uygun tüm köy ve halkının ceviz üretimine özendirilmesi amaçlanmalıdır. Gelin bu güzel coğrafyayı birlikte daha iyiye götürelim herkese saygı ve sevgilerimi sunuyorum. **Ziraat. Müh. Bektaş İBİŞ**

ATATÜRK'E SALDIRMANIN DAYANILMAZ HAFİFLİĞİ
Değerli okuyucular zaman zaman dost sohbetlerinde çağdaş yaşam biçimini benimsemiş arkadaşlarla güncel konuları tartışırken dostlarımızın da Atatürkçülük konusunda bazı yanlışlar içinde olduğunu görmek beni derinden yaralıyor. Bazı dostlarımız Atatürkçü düşüncüyü savunduğumuzda bizi günümüzün derin devletiyle ilişkilendirip bugünün yanlışlarına ortak ediyorlar. Oysaki bugün yaşadığımız sorunların , ayıpların Atatürkçü düşüncyle uzak yakın hiçbir ilgisi yoktur. İçte ve dışta dev gibi sorunları olan ülkemizde birtakım değer bilmez kişi ve kesimler bilinçli olarak Mustafa Kemal'i ve cumhuriyetin temelini yapılandırdığı dönemi karalama yollarını açmaya, dahası yersiz ve tutarsız savlarla düşmanlık yaratmaya çalışıyorlar.Bunlara karşı fikişel ve eylemsel mücadeleyi verirken enerjimizi bir de çağdaş yaşamı benimsemiş dostlarımıza harcamak bizleri üzüyor. Mustafa Kemal'in yaşadığı dönemde, benzer suçlamalara yazılarında yer vermiş olan bir başyazarın daha sonra yazdığı özeleştirisini sizlere sunmak istiyorum. O dönemin sosyalist aydınlarından Zekeriya Sertel 1977 yılında ikinci ve üçüncü basımları

yapılan "hatırladıklarım" adlı yapıtının 217-218. sayfelerindeki "Atatürk'ün ölümü ve cenaze töreni" başlıklı bölümde "Atatürk'ün ölümü halk yığınları arasında büyük etki yapmıştı. Cenazenin kaldırılacağı gün, bütün şehir halkı erkenden sokaklara dökülmüştü. Dolmabahçe'den Sultanahmet'e giden yol daha saabahtan Atatürk'e son saygı ödevini yapmak isteyen insanlarla dolmuştu. Bütün millet ağlıyordu. Bu hazin manzarayı seyrederken Atatürk'ün son 15 yıllık hayatı bir sinema filmi gibi gözlerimin önünden geçti. Vicdanımla bir hesaplaşma yapmak gereği duydum. Sağlığında biz bu adama karşı hürriyet ve demokrasi savaşını yapmıştık. Onu, ülkeye demokrasi ve hürriyeti getirdiği için suçluyorduk.Onun hareketlerini diktatörce buluyorduk. Çünkü o zaman orman içindeydik. Ağaçları görüyorduk, ama ormanı bütün büyüklüğü ile göremiyorduk. Şimdi, geçenleri daha aydın görebiliyordum. Atatürk memleketin sosyal, siyasal ve ekonomik yaşamında büyük devrimler yapmıştı. Halifeliği ve padişahlığı yıkmış, yerine bir cumhuriyet rejimi getirmişti. Halkın sosyal hayatında ve geleneklerinde birçok esaslı değişiklikler yapmıştı. Birbirimin ardından gerçekleştirdiği

devrimler o zaman birçok hoşnutsuzluklar yaratmıştı. Halife ve padişahın yana olanlar ona cephe almışlardı. İttihatçılar ona suikast düzenlemişlerdi . Şapka ve yazı devrimleri, tekkelerin kapatılması, birçok kötü geleneklerin yok edilmesi bazı kesimleri tedirgin etmişti. Emperyalistler de memleket içinde isyanlar çıkarmışlardı. İstanbul'da bütün halifeci , padişahçı, gerici basın, Atatürk'e yaylım ateşi açmıştı. Bütün bu koşullar içinde hürriyet ve demokrasi gelişebilir mi? Bizim istediğimiz kadar değilse de yine de günün koşullarının elverdiği ölçüde hür bir rejim kurdu. Biz eşleştirilimizi özgürce yapabildik . Nazım Hikmet en devrimci şiirlerini onun döneminde yazdı. Zaten büyük adamlar ancak ölümlerinden sonra anlaşılır. Atatürk de bütün ölçülerle şimdi anlaşılmaya başlanmıştır. Bugün memleketle ilerici kuvvetler Atatürk ilkerlerine dayanarak savaşıyorlar. Onun için de Atatürk dün de büyüktü, bugün büyüktür, yarın da büyük kalacaktır. Biz uğrunda savaştığımız özgürlük ve demokrasiye ancak onun açtığı yoldan ulaşabiliriz

Değerli okuyucuları içimizde hala ormanın içinde yaşamayı yeğleyip ormanı bütünüyle görmek istemeyen dostlarımızın olması çok hazindir.

Atatürk'ü yadsıyan dostlarımıza rahmetli Uğur Mumcu'nun " Bilgi sahibi olmadan fikir sahibi olunamaz" özdeyişini hatırlatmak isterim . Eminim Atatürk'ü iyi okuyup anladıklarında Atatürk' e ve Atatürkçü düşünceye sınıksız sarılacaklardır. Gün birbirimizle tartışma günü değildir. Ülkemizi ve geride bırakacağımız nesilleri içte ve dışta bekleyen büyük tehlikeler var. İçerde ortaçağ kafalıları ve kafatasçıları takiiye nin har çeşidini kullanarak Atatürkçü düşüncenin ülkemize kazandırdığı ekonomik ve sosyal kazanımları teker teker yok etme çabası içinde iken, dıştan emperyalist güçler ülkemizi adada ahtopotun kolları gibi sarıp sarmalamışken bizlerin düşünsel enerjilerimiz birbirimize yönelmenin bir anlamı yok . Hangi siyasal oluşum içinde olursak olalım ülkenin kalkınmasını içtenlikle ve çıcarsız isteyenler, ülkemizi geriye götürmek, karanlığa sürüklemek isteyenlere karşı cumhuriyetin kazanımlarına ve Atatürkçü düşünceye sınıksız sarılalım . Elde edilen mevziler yitirildikten sonra özeleştirii yapmak ve ağıtlar yakmak kimseye yarar sağlamaz.

Ahmet Kahraman
(Türk Dili ve Edebiyatı Öğretmeni)

KÖY
DAĞARCIĞI

Bu sayfalarda Divriği'nin çeşitli köylerinde anlatılan ve yaşanmış fıkraları yayınlıyacağız. Sizlerin de anlatmak istediğiniz fıkra gibi yaşamlar varsa bize yollayın yayınlatalım. Ayrıca Yayınlanmasını istediğiniz çok eski fotoğraflarınız varsa onları da tekrar almanızı koşuluyla bize yollayın yayınlatalım.

LOĞ

LOĞ: Yakın zamana kadar çatısız toprak evlerin damlarının toprağından yağmur ve kar suları evin içerisine geçmesin diye, toprağın sıkıştırılması için kullanılırdı. Ağırlığı en az yüz kilodan hafif olmayan Loğ'un 250 kilo olanına da rastlamak mümkündür. Silindir biçiminde düzgün ve Kara Taştan yapılan Loğ'un her iki tarafının ortasındaki oyuklara ağaç düzeneği (Loğ Ağacı) geçirilir. Loğ Ağacından tutup, Loğ'u dam üzerinde gezdirerek toprağın su alması önlenir.

Alevi Bektaşî Fıkraları

HÜSEYİN'İN İNADI

Ak sakallı yaşlı bir Alevi İmam Hüseyin'in Türbesi'ni ziyaret etmek için Kербela'ya gider. Hüseyin'in türbesinin çevreleyen altın işlemeli, oymalı paravana kapanıp dua eden yaşlı Alevinin sakalı ağaç işlemelere takılır. Ayrıllık vakti geldiğinde başını kaldırır ancak sakalını kurtaramaz. Sakalını bırakması için İmam Hüseyin'e yalvarır **Ya Hüseyin! Deden Muhammed Mustafa aşkına bırak gideyim.** Sakalının çeker ama nafile . Yeniden başlar yalvarmaya. **Ya Hüseyin! Baban Aliyyel Murtaza aşkına bırak gideyim.** Yaşlı Alevi yine sakalını kurtarmayı başaramaz. **Ya Hüseyin! Ağabeyin Hasan ,ül Mücteba aşkına bırak gideyim.** Sakalını alamayan Alevi hiddetle seslenir: **İşte bu inatlığın yüzünden Yezit seni kesip buraya yatırdı, hala inatlığından vazgeçmedin.**

BİR BİZDEN BİR ONLARDAN

Yolu Çorum'da Alevi mahallesine düşen biri, pencereden "**Oğlum Osman çabuk eve gel**" diyor

kadının sözleriyle irkilir. Irkilir çünkü Aleviler Osman adını çocuklarına koymazlar. Komşu merak edip sorar "**bacım sen Alevimisin, Elbette Aleviyim. İyide Aleviler çocuklarına Osman, Ömer,Bekir adlarını koymazlarki! Sen nasıl oğlunun adını Osman koydun,** Kadın derin bir "**Ah ah**h "çektikten sonra anlatmaya başlar. **Sorma kardeşim ; Bir oğlum oldu adını Ali koydum öldü. Sonra doğanın adını Hasan koydum öldü. Bir sonra doğanın adını Hüseyin koydum oda öldü. Son çocukta oğlan olunca adını Osman koydum. Hep bizden mi gidecek, bu kezde giderse onlardan gitsin dedim.**

YEZİTLİĞİNE ŞÜKRET

Çelebilere bağlı yoksul bir Alevi ,kasabaya inmiş. Sürekli alış veriş yaptığı bakkala uğramış. Bakkal, Aleviye takılmış: **Ulan Kızılbaş, bugünlerde keyfin yerinde. Bakıyorumda yüzün gülüyor.** Dedeye ayrı Mürşide ayrı Hacı Bektaş Dergahı'na ayrı bağışta bulunan Alevinin canı zaten sıkın patlamış. **Ulan yezit!...Dede hakkın yok, Karakazan hakkın yok,Pir hakkın yok, kimseye birşey vermezsin. Yat kal Yezitliğine şükret.**

DÜEN

DÜEN: (Bazı bölgelerde Düven de denir) Harman da ekinlerin sapı ve tanelerini ayırmak için kullanılan, önüne kosulan hayvanlarla çekilen, altındaki keskin çakmak taşlarıyla çakılı bulunan kızak biçimindeki tarımsal bir alettir. Patos'un bulunmasıyla Düvenle harman çıkarmak da tarihe karışmıştır. Dağ köylerinde tarım arazısı sınırlı yerlerde Düvene rastlamak mümkün.

DÜVEN'İN PARÇALARI

Gamıldı, Boyunduruk, Samı, Sam Bağı.

Gamıldı: Düven ile Boyunduruğu bağlayan sırk

Boyunduruk: Öküzlerin bağlandığı ağaç.

Samı: Öküzlerin boynuna geçirilen () şeklindeki ağaç.

Sam Bağı: Samı'yı iki ucundan bağlayan sağlam yapılmış (ip) bağ.

Divriği'de kullanılan

Deyimler

Adı batasica: yok olası

Başına buyruk: istediği gibi davranan, izin almayan

Canı can katmak: yaşama gücünü artırmak

Çul tutmaz: bütün kazancını harcayan

Dağlara taşlara: sözü edilen yıkım, kötü bir durum hepsinden uzak olsun

Ekmeğini kazanmak: geçimini sağlamak

Falan filan: önem verilmeyen, küçümsenen şeyler

Gam çekmek: tasalanmak, kaygılanmak

Habire: durmadan, sürekli olarak, ara vermeden

İfrit olmak: çok öfkelenmek,çok kızmak

Kanı bozuk: soysuz

Mel mel bakmak: aptal aptal,üzgün üzgün bakmak

Neyin nesî,kimin fesi: kimdir,nasıl bir kişidir

Osuruğu cinli: olmadık şeylere çabucak sinirlenen

Öküz gibi bakmak: hiç bir şey anlamadan bakmak

Pay biçmek: bir kişinin ya da bir şeyin durumu ile karşılaştırıp yargıya varmak

Rencide etmek: kalbi kırılmak, incinmek

Sözünün eri: verdiği sözü tutan kişi

Ata Sözleri

Ağaran baş, ağlayan göz gizlenmez

Bir ağaçta gülde biterdikende

Cambaz iptе, balık dipte gerek

Çirkefe taş atma, üzerine sıçır

Demir tavında dövülür

Erken kalkan yol alır, er evlenen döl alır

Güzelin talihi çirkin olur

Hamala semeri yük olmaz

İnsan çeşit çeşit, yer damar damar

Kalaylı bakır küflenmez

Mahkeme kadiya mülk değil

Sözü söyle alana, kulağında kalana

Uyuyan yılanın , kuyruğuna basma

Vardığın yer körse gözünü kapa

Yolcu yolunda gerek

Kelimeler

Acep : Acaba, şüphe

Beyle : Böyle

Cünüt : Batakılık

Çullanmak: Gizlice girmek,soymak

Dek dur: uslu ol, akıllı ol

Emmi : Amca

Hödük: Görgüsü anlayışı olmayan

İğ: Yünü büküp ip yapma aleti

Güher: Cevher

Kirkit: Dokumada sıklaştıran alet

Musahip: Gönül kardeşliği

Nehas: Ne sebeple

Pendir: Peynir

Salıkçı: Haberci, elçi

Şişek: Genç dişi koyun

Telli: Pek çok

Öllük: Çocukların belendiği İnce kuru toprak

Yaymak: Tulukla yoğurttan yağ çıkarmak

Zebil: Bol bol bulunma

Yöresel yiyecek

AYRANLI ÇORBA

Malzemeler

- nohut
- yarma
- küşne
- yoğurt
- narpuz

Hazırlanışı:

Dövülmüş yarma ve küşneden (Burçak) yapılır. Önce burçak kaynatılır piştikten sonra suyu atılır ve burçak yeniden suya konur.Sonra kurutulur. Yemek yapılaçağı zaman burçak ve yarma birlikte pişirilir. Üzerine yağlı yoğurttan yapılmış ayran konularak karıştırılır. Yazın soğuk yenen bir çorbadır. Arzu edenler nohut, fasulye de koyabilir bu çorbaya.

(ÖDEK - Abdullah ÇİÇEK'den derlenmiştir.)

DİVRİĞİ'DE MUTFAK KÜLTÜRÜ
Müjgan ÜÇER - Fatma PEKŞEN

Yöresel Şiir

ERŞÜN

**Şu Erşün'ün yamacına
Yağan karlar kalkmış mı ola
Kevenlerin diplerinde
Göbelekler bitmiş mi ola...**

**İndim has bahçada güllür
Sordum konuşmadı diller
Dallarında garip bülbüller
Bahar gelmiş ötmüş mü ola...**

**Gezdim geldim derelerde
Baktım akan soğuk suya
Tezek tüten bizim köye
O yar konup göçtü mü ola**

**Ağcaören'den gelir sürüler
Koyun kuzu ne hoş meler
Yalan oldu bunca yıllar
Yar yoluma baktı mı ola**

ERŞÜN'LÜ H.Ali KÜÇÜK

BULMACA

Hazırlayan: Mümin Kerim Aydoğan
Divriği Karakale Köyü

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1											
2											
3											
4											
5											
6											
7											
8											
9											
10											
11											

Soldan Sağa 1) Divriği'nin bir köyü - Posta,Telefon,Telgraf kısaltılması 2) Bir rüzgar- Elekten geçirme 3) Sevgili - Anadolu kültüründe at üzerinde yapılan spor 4) Usta olmayan - Ege yiğidi 5) Göz - Çukurova'nın geçim kaynağı 6) Bir nota - Kuzu sesi- Namus - bir nota 7) Organik maddelerden damıtılarak elde edilen -Kimyasal ziift - Bir ilimiz 8) İspanya'da liman kenti- Bakı 9) Yazı hokkası,divit - THM sanatçısı Hafıtaş 10) Afrika'da bir devlet - masal kuşu 11) Yeteri kadar olmayan -Tarımcılık ,tarım

Yukarıdan Aşağıya 1) CHP genel başkanı Deniz - mutfa,büro gibi yerlerde kullanılan bir eşya 2) Karışık renk - Gecelevin denizde oluşan pırıltı 3) Gümüşhane'nin ilçesi -Dünya, evren , kainat 4) Üvey olmayan - Maden tetkik araştırma kısaltılması - Beyaz 5) THM sanatçısı, sunucu, yapımcı (Sankamışlı) 6) Dolaylı anlatım - Anadolu Ajansı simgesi - Avcının sürdürdüğü 7) THM sanatçılarından Altındağ Tüfekçi- 8) Lityum'un simgesi - Tümmör- Panayır 9) Arının bal yaptığı yer - Bulgaristan'da bir kent 10) Türk malı simgesi - Bir işkence şekli 11) Divriği'nin bir köyü - Deniz taşıtı

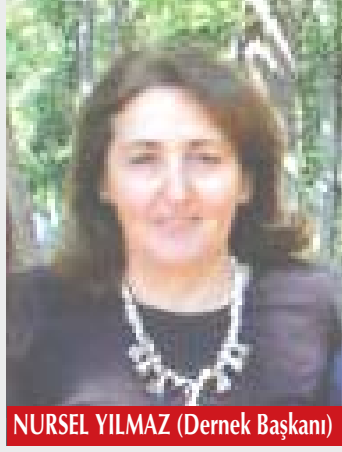
Önceki bulmacanın cevabı

Soldan Sağa 1) Musa- Retina 2) Erikli - atak 3) Tam - Amerika 4) İl - Alet- Nan 5) Emel - Har 6) Yeliz - Ka- aç 7) Ir - Kalamata 8) Rahat 9) Dama - Liret 10) İrama - Raşit 11) Zara - ret - ma
Yukarıdan Aşağıya1) Metin Yıldız 2) Ural- er - ara 3) Sim - El- imar 4) Ak - Amik - ama 5) Lalezar 6) Rimel - Lal 7) Et - Kahire 8) Tar - Hamarat 9) İtina - Ateş 10) Nakarat - Tim 11) Akan - Çay - ta

Boğaziçi Alevi Derneği piknikte buluştu

Boğaziçi Alevi Kültür Derneği kır gezisi düzenledi. Çengelköy'de Ocak 2009'da kuruldu. Kurulduğu günden beri birçok etkinlik yapan Alavi Kültür Derneği, Aşure, Hızır Sohbetleri gibi etkinlikler düzenledi. Dernek Başkanlığını Nursel Yılmaz'ın yaptığı dernek, Din derslerinin seçmeli olması, Cemevlerinin ibadethane statüsüne kavuşması, Madimak Otelinin müze olması, Alevi Bektaşî örgütlerinin Alevilerin denetimine verilmesi, gibi pek çok konuda mücadele ediyor. Boğaziçi Alevi Kültür Derneği'nin düzenlediği pikniğe çok sayıda dernek üyesinin yanı sıra DKD'den (Divriği Kültür Derneği) çok sayıda kişi katıldı. Piknikte DKD Kadın korusu katılanlara güzel türkülerini okudular. Boğaziçi Alevi Kültür Derneği Başkanı Nursel Yılmaz pikniğe katılanlara hitaben bir konuşma yaptı. Yılmaz konuşmasında, derneğimiz Beykoz'dan Üsküdar'a

kadar boğaz bölgesinde bulunan Alevilere hizmet için kurulmuştur. Derneğimizin kuruluşundan bugüne çok zorluklar yaşadık. Bize darılan bize kırılan arkadaşlarımız oldu. Ama şunu bilmek gerekir ki sorumluluğumuz öyle basit değildir. Sorumluluğumuz Alevilerin daha insanca, daha adil, daha eşit yurttaş olması için mücadele etme sorumluluğudur. Bunun yanında güzel günler de yaşadık. Güzel insanlar tanıyarak güzel dostluklar kurduk dedi. Nursel Yılmaz, AKP'nin Alevi açılımı zorunlu bir açılımdır, AB'nin ve dönemin ihtiyaçları Alevileri öne çıkarmıştır, bu sorunları AKP değil Alevilerin kurumlarıyla birlikte ortak iradesi çözecektir, Alevi sorununu yaratımlar Alevi sorununu çözemezler dedi. 9 Kasım Büyük Alevi Yürüyüşünü herkes gördü, Alevilerin gücünü herkes gördü dedi. Alevi Köylerine Cami yapılmasının da

NURSEL YILMAZ (Dernek Başkanı)

Alevileri istismar etmenin bir biçimi olduğunu söyleyen Yılmaz Alevileri birlik ve beraberlik için ortak irade oluşturmaya davet etti.

Başören'in Gediğinde buluştular

Başören Köyü Derneği Halay Salonları'nda üyeleriyle buluştu

Başören Köyü Derneği'nin düzenlediği Dayanışma Yemeği Halay Salonları'nda yapıldı. Geceye Başören Köylülerinin yanı sıra çok sayıda çevre köylerden katılım oldu. Geleneksel Dayanışma Yemeği kapsamında her yıl düzenlenen yemeğin gelirleri Başören Köyü Derneği'nin giderleri için kullanılıyor. Yemekli gecenin açılış konuşmasını Dernek Başkanı Battal Daştan yaptı. Battal

Daştan konuşmada, dernek üyelerinden gördüğü destekten minnettar olduğunu, fakat ekonomik zorlukların da derneğin faaliyetler için anlamına geleceğini bilmek gerekir dedi. Köy Derneklerinin zorlukları aşmada üyelerinden başka

gidecekleri yerlerinin olmadığını sözlerine ekleyen Daştan gecenin organizasyonunda kendisine ve yönetim kurulu üyelerine verilen desteğe ve geceye katılanlara teşekkür etti. Başören Köyü Derneğinin gecesine Divriği Kültür Derneği Yönetim Kurulu üyesi Ünal

Özen ve Gençlik Komisyonundan Mehmet Şengül katıldılar. Gecede Hüseyin Karakuş, Kemancı Hikmet ve İrfan Dolaş sahne aldılar. Geç saatlere kadar süren gecede ayrıca davul ve zurna eşliğinde halaylar çekildi, türküler söylendi.

ACI KAYIBIMIZ

Çamşılı'nın sevilen simalarından, bilge insan

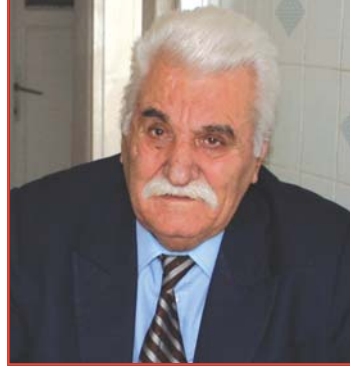
Paşa Dayı'yı

(İsmail Metin) kaybettik. Ailesinin ve Çamşılılıların başı sağolsun

**Çamşılı
Hüseyin Abdal Derneği**

ACI KAYIBIMIZ

Divriği'nin gün görmüş saygıdeğer büyüğü

Paşa Dayı'yı

kaybettik. Ailesinin, dostlarının ve Çamşılılıların başı sağolsun

Divriği AYLIK SİYASİ GAZETE

ACI KAYIBIMIZ

Kıymetli varlığımız, Babamız

Bekir VATAN'ı

kaybettik. 6 Mayıs 2009

Babamız; Bekir VATAN'ın hastalığı süresince bize yakından destek olan ve içten dayanışma örneği gösteren; bizzat cenaze törenine katılan; evimize kadar gelerek veya telefonla arayarak acımızı yüreğinden paylaştan dostlara; Divriği yolculuğumuzda bizi yalnız bırakmayan yakınlarımıza, Kırkgöz Köyü'ndeki organizasyonu gerçekleştiren ve cenazenin defni sırasında yanımızda olan Divriği ve çevre köylerden gelen komşularımıza ailem adına şükranlarımızı sunuyorum. En içten sevgi ve saygılarımla.

NECATİ VATAN

VEFAT

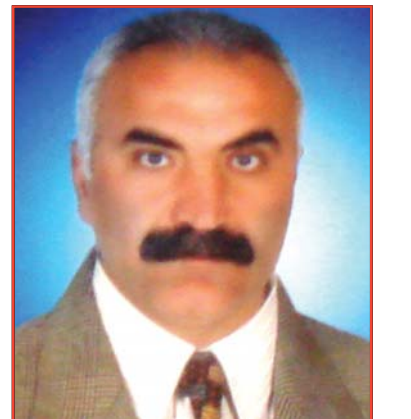
Köyümüzün sevilen büyüğü

Paşa Dayı'yı kaybettik. Ailesinin ve akrabalarının başı sağolsun.

**Ağın Gözecik Köyü Muhtarı
Hüseyin YILMAZ**

BAŞSAĞLIĞI

Mursal Köyünden, Abdullah(Paşa) Dehmen'in oğlu, Hüseyin Dehmen'in kardeşi Ankara Mursal Derneği Yöneticisi, Müslüm Dehmen'i kaybettik. Ailesine ve yakınlarına başsağlığı dilerim.

Müslüm Dehmen

ORHAN MURSAL

ÖDP'iler ÖDP'den ayrıldılar

Kendisi de bir Divanî'li olan Ufuk Uras ile ÖDP'den neden ayrıldığını, şimdi ne yapacaklarını, yeni partiyi kimlerle kuracağını ve yeni bir siyasal süreci konuştuk. Ufuk Uras ÖDP'den neden ayrıldıklarını şöyle tarif ediyor. ***Esasında ÖDP'li'ler ÖDP'den ayrıldı diyebiliriz. Biz Özgürlükçü Sol Hareket olarak ÖDP'den ayrılmaya toplu karar verdik. Belki kamuoyuna tek başına istifa ettirgî yansımış olabilir. Dolayısıyla ben***

tek başıma değil ÖDP'lerle ÖDP'den hep birlikte ayrıldık. Bütün Anadolu coğrafyasında Devrimci Yol gibi bir hareket emekçileri olan arkadaşlar bizimle beraberler çünkü siyaset mirasverdilikten öte bir yenilenme aracıdır. Arkadaşlarımız geleceği kendi Devrimci değerleri üzerinden şekillendirmekten yanalır. Yine arkadaşlarımız Devrimci Yol Geleneği'nin asla özelleştirilmesinden yana değiller.

22 Temmuz seçimlerinde İstanbul 1.Bölgeden Bağımsız Milletvekili olarak seçildiniz. Her parti, meclise millet vekili yollamak için mücadele ederken ÖDP sizin milletvekili seçilmenizden üzülmüş gibi bir hal sergiledi. Parlamento ÖDP için bir imkan değilmidi ?

toplumun geniş kesimleri parlamentoda Sosyalistlerin ve Devrimcilerin yer almasını anlamlı bulduğu için ben İstanbul 1'ci Bölgeden seçildim. Zaten alınan oyları da bunun böyle olduğunu gösteriyor. Biz 1'ci Bölgede solun bütün renkleriyle bu başarıyı ortak sağladık. Bundan özellikle Divriği'li hemşehrilerime çok teşekkür ederim. Onların da çok büyük desteğini gördüm. Bu proje toplumun ihtiyacı olan solun bütün renklerini ortaklaştırmaktır. Biz de buna bağlı olarak Parlamento ile sokağın ortak köprüsünü kurmak için bir misyon üstlendik. Önümüzdeki süreçte de bu modeli bir Türkiye modeli haline getirecektir. Esas mesele sokakta AKP'ye karşı solun bir merkez yaratmaktır. Küçük olsun benim olsun gibi, çelik çomak solculuğunun bittirini düşünüyorum. Bu tür inat kümelerin gruplaşmaları da olabilir. Onlarda olsunlar herkes kendi bildiği tarzda siyaset yapsın. Ben gerçek olanın Devrimci olduğunu düşünüyorum. Hayat devrimci olanı öne çıkarır nafile olanı tarih zaten çöp tenekesine atar yollar.

ÖDP'den tek başınıza mı istifa ettiniz, yoksa bir grup olarak mı ayrıldınız?

Esasında ÖDP'liiler ÖDP'den ayrıldı diyebiliriz. Biz Özgürlükçü Sol Hareket olarak ÖDP'den ayrılmaya toplu karar verdik. Belki kamuoyuna tek başıma itifa ettiğim yansımsı olabilir. Dolayısıyla ben tek başıma değil ÖDP'liilerle ÖDP'den hep birlikte ayrıldık.

3 Neden ÖDP'liler ÖDP'den ayrıldı?

Türkiye'nin her tarafında ÖDP'nin emektarı olanlar, ÖDP'yi ön plana çıkaran kesim, artık bu haliyle var olanlar üzerinden ÖDP'yi büyütemeyeceklerdir güdüler. ÖDP'den ayrılan ÖDP'li varolanı aşarak yüzünü sola ve sokağa dönmek bir ortak irade oluşturmaktır için yola çıktık. Bu hareketin içerisinde, Aleviler, yüzünü sola dönmüş, sosyaldemokratlar, kürt toplumsal muhalefeti, sosyalistlerin değişik renkleri toplumun ihtiyaçları çerçevesinde yanyana gelsin diye yola çıktık. Zaten biz bu kararı ÖDP içerisinde parti kararı olarak daha önce almıştık. Bunun adına tarihsel buluşma dedik. Daha sonra kararlaşıp bir siyasi çözümeyle yol açtığı için doğru olan bu hattı gerçekleştirilmek için, Türkiye'nin her yerinden gelen bir kesim olarak bu büyük buluşmaya doğru adımız attık. Konu tek başına ÖDP'nin meselesi de değil. Konu genel olarak solun siyaset dışı kalması. Böyle olunca sol günlük hayata da müdahale edemez hale geliyor. ÖDP'yi ÖDP' yapan devrimci değerler bizim pusulamızdır. Meclisteki basın toplantımıza dikkat ederseniz Devrimci Hareketin, Anadolu'daki bir dönem Siyasi Sorumlusu olan arkadaşlarımız bizimle birlikte yanyana durdular. Bu çok önemlidir.

ÖDP'nin bütün müktesebatını kabul ediyorsunuz. Basın toplantınızda ÖDP'de yaptıklarımızı tekrar etmeyeceğiz dediniz. Ne söylemek istediniz?

ÖDP'de gördüğümüz başarısızlığın en büyük nedeni bir tür gruplar koalisyonundan oluşan siyaset yapılanmasını oluşturmaktı. Biz ÖDP tarihinde bir türlü bu gruplar iradesini aşarak ÖDP kimliğine hemhal olmadık. Bugün de görüyoruz ki Türkiye'deki siyasi yapıları tek başına yanyana getirmek yeterli olmuyor. İnsanların temsilcileri çıkararak birey olarak temel insanı istekler olarak laiklik gibi, eşitlik ve özgürlük gibi, barış ve kardeşlik gibi politikalarda somut siyaset yapmak gerekir.

ÖDP'deki ayrılık, dışarıya
"Özgürlükçü Solcular ve Devrimci
Yolcular" gibi yansıyor sanki?
Bu doğru değil. Bütün Anadolu

UFUK URAS - İstanbul Bağımsız Milletvekili

coğrafyasında Devrimci Yol gibi bir hareketin emektarı olan arkadaşlar bizimle beraberler. Siyaset mirasvedilikten öte bir yenilenme aracıdır. Arkadaşlarımızı geleceği kendi Devrimci değerleri üzerinden şekillendirmekten yanalar. Yine arkadaşlarımız Devrimci Yol geleceğinin asla özelleştirilmesinden yana değiller. Bunun çok kıymetli bir değer olduğunu düşünüyorum. Terzi Fikri'nin eş, ailesi, oradaki yoldaşları ile bundan sonra ortak siyaset yapacağız. Bundan onur duyuyoruz. Gerçek geldi, zail bati oldu diye bir söz vardır. Siyasetin gerçeğinde her türlü hurafeyi uydurmayı yok edecektir.

Yeni Türkiye'nin en devrimci siyasi yapılmasını oluşturmak için yola çıktık. Bir sürü palavralar duyuyoruz ama Mehmet Ağır'ın duruşması gidiyoruz bir biz varız kimse yok. 15-16 Haziran büyük işçi yürüyüşünü meclis kürsüsünden dillendirdik. Tersanelerdeki işçilerin sorunlarından, Başbakan'ın halkının kâdâdesinin yanına olmaya kadar, bir dizi emek ve özgürlük kâdâdesinin yanında olduk.

Kapitalizme karşıysanız emperyalizme karşıysanız, bunun yolu Efem Çukuru köylüleriyle yana olmaktan geçer. Masa başı solculuğu bırakmaktan geçer. Bu yüzden devraldığımız devrimci mirasın geleceği şekillendirmesi çok önemli. Daha dün Yargıtay'da Devrimci Yol davasına gittim orada da aynı şeyi söyledim. Geçici 15. maddeyi kaldırıp darbeleri yargılayacağımız devrimcileri yargılıyoruz böyle bir şey olur mu. Devrimci Yol sadece siyasi dergi çevresi değil ki. Devrimci Yol siyasi halk hareketidir. O halk hareketinin değerleri bizim önümüzdeki değerler de şekillendiriyor. Bu değerler bizim için çok önemlidir.

Size yöneltilen liberal sol eleştirilerine ne söyleyeceksiniz. Nedir bu liberal sol katıksız sosyalist tartışmaları?

Bizim bütün siyasi hayatımız liberalizme ve neoliberalizme karşı mücadeleyle geçti. Bunu böyle söyleyenlerde aslında kendi tarihine yabancılaşıyorlar. Yani genel başkanlar, partinin yürütücülerini böyleyse, kurucu genel başkanlıkta dahil olmak üzere dört dönem, niye bu kadroların arkasında durdunuz. Hayatta insanlar başkanlarını anlatarak değil, kendilerini anlatarak siyaset yapmalıdır. ÖDP'yi 1996 yılında kurduk, bize liberal dediler, AB'ci dediler. Bu çevre Aydınlık çevresidir. Odönem Aydınlık çevresinin dediklerini bugün bir kere daha söyleyen kimse daha çok devrimci olamaz. Kendinizi değerli kılmak için ,başkalarını değersiz kılmazın gerekmiyor. İşte bunlar liberal, piyasacı laflarını yaygınlaştırıyorlar. Sosyal Demokrat Parti kuracaklar filan. Bunların hepsi uydurma şeyler. Bizim hiç bir temnimizde hiçbir basın toplantımızda böyle bir ifade yok. Biz ifadelerimiz üzerinden değerlendirilmek isteriz. Ben şöyle bir eleştiri beklerim " Kardeşim gitmişsin Amerikan Emperyalizmini eleştirmişsin, İncirlik'teki gizli karamamenin açıklanmasını istemişsin." var mı buna eleştirin?

Yok. Varsa bunu söyle. Ya da korkulucukla ilgili soru öngersi vermişim. Bütün hayatımda neoliberalizmin tahribatlarına karşı tutum almışım. 15 - 16 Haziran'ı meclis kürsüsünden okumuşum. Bu yaptıklarımız üzerinden bir eleştiri almamız gerekir.

Yapmadıklarımızdan bir eleştiri gelmiyor. Gerisi bizim açımızdan siyasi cehalettir. Dünyanın her yerinde devrimcilerin başına gelen şey bizim de başımıza geliyor. Açın Chavez'in başına gelenlere bakın, Chavez belgeseline bakın. Chavez ne yapıyor ki küçümsemeleri.

Chavez ve Bolivar Devrimcilerine karşı inanılmaz bir CIA merkezli yalan kampanyası. Bizim hayatımız yalanları takip etmekle geçecek değil. Biz kendi yaptıklarımız üzerinden eleştiri almak isteriz.

Bugüne kadar yaptıklarımız üzerinden eleştiri almadık. Bir kişi bize "AKP bütçesi üzerine yaptığınız eleştiriler yanlış" diyemedi. Dolayısıyla mücade etsinler biz kendimizi anlatalım. Onlarda yaptıklarımız üzerinden değil, yaptıklarımız üzerinden bizi eleştirsinler.

ÖDP'nin en son kongresinde genel başkan seçilseydiniz parti içindeki ikili hayat devam mı edecekti?
ÖDP'nin tüzüğünde nispi temsil sistemi olduğu için genel başkanlığı kazanmış olsaydım da ÖDP içerisinde ikili hayat devam edecekti. Biz ÖDP içerisinde kilitlenip enerjimizi birbirimizi bitirmek için kullanmak yerine, ÖDP içerisindeki Özgürlükçü Sol Grubuyla birlikte

partiden istifa ettik. Bana kalsa çok daha önceden bir yıl önceden ayrılmak daha hayırlı olacaktı. ÖDP içerisinde çoğunluk bizde olsaydı daha ikili hayat sürseydi bile, bizim hepimizin altına imza attığı sorun büyük buluşması için adımı atardık. Ama biliyoruz ki bunu engellemek için herşeyi yapılarıldı. AKP'ye karşı sol bir iktidar seçeneğinin oluşturulmasında hiç ummadığımız çevrelerden ciddi bir dirençle karşılayacağımızı biliyorduk. Sol gösterip sağ vurma halleri bu memlekette yaygındır. Şu haliyle sol çok uykusunda, çok bitkisel hayatta. Bunu ortadan kaldıracak sol siyasal iradeyi ortaya çıkarmamız çok farklı kesimler tarafından dirençle karşılaşacak. Bunu da sol politika gibi taktim edecekler. Hayat

gösterecek ki AKP'ye karşı sol seçenek büyük buluşmayla sağlanacak. Bu tarihsel buluşmaya bu ülkenin devrimcilerinin, sosyalistlerinin inisiyatif koymasından daha değerli bir şey göremiyorum ben.

Ufuk Uras adlı ÖDP ile adeta iç içe geçti. Toplumla yaşıyan bu ÖDP fikriyatı bizimle devam ediyor. ÖDP'nin grupsuz olanını düşünün. Bireyler olarak insanların kattığı devrimci sol siyaseti bu zeminde sürdürüyoruz. Sahip olduğumuz fikriyatı devraldığımız fikriyat, değişik zeminlerde büyüyerek devam edecek. Zarfa taktılmamak lazım mafuzunu içeriği Türkiye'nin soldan yana siyasete müdahale etme kararlılığı kaldığı devam ediyor. Bunu yapabilecek siyasi kadrolarla yolumuza devam ediyoruz. Türkiye'nin dört bir tarafında özgürlükçü sol miras ve ÖDP'nin müktesebatı kendini aşı aşı devam ediyor. Zaten Devrimcilikle kendini aşmak değildir. Bıraktığımız yerde kum havuzunda oynamak aslında düzenin istediği birşeydir. Bu solcular bir kenarda bir miras kümesi gibi kalsın. Düzen bunu istiyor zaten. Bakmayın siz şimdi devrimcilik zamanı gibi hamasi söylemlere. Bu söz fiilen şimdi CHP'lilik zamanı oldu. CHP'yi desteklemek ayıp bir şey değil. Eğer CHP'nin desteklenmesi gerekirse onu da söylemek lazım. Şu ilde şu bölgede ortak aday çıkartılırsa destekleriz dersiniz. Kötu olan takviciiliktir. Devrimciler asla takive

yapıyorsunuz? Oluşum fiiliyata ne zaman dönüşecek?

Esas hedeflediğimiz şey sol bir kitle partisidir. Bu sol kitle partisinin en önemli dayanaklarından birisi Alevilerdir. Bunun yanı sıra sendikal hareket, emek hareketi, toplumun vicdani olan tek tek yurttaşlar, kürt toplumsal muhalefeti, yüzünü sola dönen sosyaldemokratlar, sosyalistler.

Bu siyasi buluşmayı gerçekleştirmek için yan yana temel askari taleplerle yola çıktık. Bu talepler sosyal adalet, barış, demokrasi, gerek bir laiklik gibi çoğalabilecekimiz temel insanî taleplerdir. Birşey söyleyeceğiz insanları çağıracağız, böyle olmaz. Bunu yapmayacağız, sıfırdan başlayacağız. Herkesin kendisini dışı çitçe ifade edeceği yeni bir kurucu iradeyi inşa edeceğiz. Zaten durum çok güzel diyenlerle bizim isimiz yok. Oylarınız düşmüş Divriği'de, geçmişte aldığınız oyların dörtte birini zor almışsanız. Kimin umurunda. Hala bir tür gölge boksu yapıyorsunuz. O büyük başarısızlığı başarı gibi göstermeye çalışıyorsunuz. Devrimci olmak önce gerçekle yüzleşmektir. Kendini dönüştürmenin toplumu dönüştürmek imkanı yoktur. Bu konuda çok kararlıyız. Artık Polyanacılık dönemi bitti. Biz bozuk düzene karşı AKP'ye karşı bir iktidar seçeneği olacağız.

Sık sık kimlikler üzerinden siyaset yapıyorsunuz. Kimlik siyasetinden ne anlamalıyız. Yeni oluşumda kimlikler nerede olacak?

Her zaman yoksulların ve kimliğini ifade edemeyenlerin mücadelesini birlikte yürüttük. Kimlik siyasetiyle, emek siyaseti birbirinden ayrılacak bir şey değil ki. Bir emekçinin emeğinin sömürülmesinin yanında kimliğini ifade edememe maduriyeti yok mu? Diyelim ki emecki Kürt' se, Alevi' yse bunların kimlik problemi yok mu? Nitekim bir arada yaşamı savunalım siyaseti, emek ve kimlik siyaseti hattının birlikte yürütülmesi hadisesidir. Alevi toplumunun talepleri demokrasinin talepleridir, bu bunun için kimliklerin özgürce ifade edilmesini savunuruz. Bir de bu ülkede savaş sona ersin. Anayasal eşit yurttaşlık tesis edilsin. Kürtlerin, alevilerin, emenilerin eşit yurttaşlık ekseninde buluşmasının ne gibi bir tehlikesi olabilir. Divırgı Kültür Derneği'nin pilav gününe katıldım, 2 Temmuz'da Sivas'taydım. Oralarda da ifade ettim. Kimseye suç olsun bu olsun taleplerinde bulunmavacağız. Din dersleri

NİLİFER MURATOĞLU
nilufermuratoglu@gmail.com.tr

Kan Dökücülük Üstüne

İnsanın kötüye karşı savaşırmaması,savaştan umudunu kesmesi, günahın kölesi olması halidir (ADORNO)

Jean-Michel Besnier'in "İmkansızın Politikası" adlı yapıtını okuyorum, kitabın bir diğer adı **İsyanla Başlanma Arasında Entellektuel**. Kendimi entellektuel olarak tanımlamıyorum ama dünyada olan bitenleri anlamaya çalışmak isterken insanın isyan etmemesi için çok duyarsız olması gerekiyor. İsyan ve bağlanma sol veya sağ gruplar, ideolojiler, çok ücücücü çok kolay bağlanmalar da tabii. Besnier yapıtında Bataille'i (Fransız Filozof) ayrı bir çizgide **Patetik Aydın** olarak tanımlıyor. Onu hiçbir oluşuma angaje olmayan, imkansızı isteyen ve trajik olanı yaşayan aydın olarak görüyor. Kısaca anlatmaya çalışırsak, imkansız istemini Nietzsche'nin felsefesine dayandırıyor; Bu felsefe geleceği, geleceği düşleyen bir felsefe. Nietzsche'yi bilirsiniz, üstün-insan kavramıyla Hitler tarafından yanlış anlaşılmış büyük filozof... İmkansızın filozofları ise Nietzsche'yi faşizmin yakasından kurtararak onu hakim ideolojilere ve politik kimliğin güvencesine sığınmayan bir gelecek kahini olarak görüyorlar.

Nietzsche'yi nihilist(hiççi) ve anarşist olarak da tanımlayabiliriz. İşte patetik (yarılmış, yaralı) aydını da bu bağlamda ele almamız gerekir.

Yine Jaspers "Nietzsche Üzerine" adlı kitabında onu " her türlü doktrinal ve kurumsal şeyleşmeye karşı direnen bu "iddialı düşünceyi temsil ettiği kadarıyla politik bir düşünür olarak, tek gerçek politik düşünür olarak-kendini dayatıyor" diye anlatıyor

Benim dünya görüşümü belirleyen çizgiler de hep bu aydınlık etrafında dönüp doluyor. Güncel politik rezaketlere değinmekten kaçınsam da hayatın kendisini zaten politik bir şey. Zaman zaman kendimi pasifizmin ve konformizmin kıyılarında yaslanırbir küçük burjuva olarak nitelesen de, hayatın içinden taşınan öyküler de politik. İşte o öykülerden birini sizinle paylaşmak istiyorum yine.

Öykünün kahramanı Şehriban. Adıyamanlı... Bir gün ben yazı yazıyorken yanıma geldi,"abim de şiir yazardı" dedi, "hem de çok okurdu, tarla da çalışırken bile dizinin üstünde kitapları vardı" Gözleri doldu, "yarın kardeşimin hukuk fakültesinin bahçesine gideceğiz" dedi." Neden oraya gideceksiniz? Sizi oraya alıyorlar mı?" dedim boş bulunarak."Hukuk Fakültesi'nin bahçesine arkadaşan dolunarak giriyorsunuz dedii". Gözlerinden yaşlar akmaya başladı."Abim Hukuk Fakültesi son sınıfa gidiyorken öldürüldü" dedi. "Mezarı yok,ölüsü yok. Biz de onu bu şekilde anıyoruz" İçim sızladı. " Neden?" dedim,"Neden öldürüldü?" "Bildiri dağıttımş, bir ay hapis yazıcaaktı Diyarbakır Cezaevinde, bütün olanlar o cezaevi yüzünden oldu zaten. Orada bir arkadaş edinmiş, sonra onun ırzına geçilince... Abim de çok mert, başka türlü bir adamdı... O da gitmiş çıkınca o binbaşısı öldürmüştü. Sonra korucu bizim akraba, abimi ihbar etmiş. Öldü dediler ama ölüsü yok işte.Yanlış anlama bizim terörle falan işimiz olmaz, ama lanet olsun hepsine."

İştete öykü bu. Sivas katliamı, işkenceye,teröre ,kan dökücülüğü karşı olmak faşizme karşı olmak demek. Kan ve ölüm üzerinden yapılan her türlü siyasete karşı hayatı savunarak, hayat enerjisiyle ,belki de imkansızı isteyerek...

partisi tartışmaları sürsün. Bizim çalışmalarımızda sürüyor. Hayat bizi bakalım hangi yolda, hangi mecralarda buluşturacak. Ama şunu söyleyebilirim. Şu an ki siyasi yapılanmaları ya yeni direk toplumen ihtiyaclarının karřılanacađını dűřűnműyűrum. **SHP de birleřeceđiniz sűyűlentileri de var?** Varolan yapıların iđerisinde bir řey yapmaktan ęok onları ařarak yeni bir siyasal iradede bulumayı esas alıyoruz. Siyasi paparazı műessesesi boř durmuyor bu tűr sűyűlentiler hızla yayılıyor. Bu konuyu űzerinde durulacak konu olarak gűrműyűrum.

Sen olarak neler sűylemek istersiniz? Divriđi Gazetesi'ni kutluyorum.

Dar grup solculuğunu aşış
Divriği'nin bütünleşme ve siyasi
frenlerini bir gökkuşağı gibi yan
yana getiriyorsunuz. Bu çok
önemlidir. Birlerce insan gibi ben
de Divriği'de ne olup bittiğini
Divriği Gazetesinden öğreniyorum.
Divriği Gazetesi'ni solun referansı
gibi görüyorum. Bir cemaate, bir
gruba yaranmak yerine toplumun
bütününe hizmet etmek gerçek bir
devrimci davranıştır. Sizleri
kutluyorum. Ben de memleketim
Divriği için mecliste elimden geleni
yapmaya çalışıyorum. En son olarak
sizin de gazetede haber yaptığınız
"Kele Camisi'nin yanlış onarımını"
meclis kürsüsünden soru önergisi
olarak sundum.

MİSLİM DOĞAN

muslumdogan59@yahoo.com

Ezidi Xalef

Gazetelerde “Dibek köyüne villalar yapılıyor.” haberini okuyunca kalp atışlarım hızlandı.

Heyecanlandım.Derin bir sesizlik kapladı yüreğimi.Muhtar Xalefi birden hatırladım.Küçük gözleri , iriyarı cüssesi ve kalın bıyıklı tipik bir ezidi köylüsü idi.

1988 yılının nisan ayı idi.Mardin'in Nusaybin ilçesine içme suyu projesinin avan proje çalışmalarının altlığını oluşturmak üzere gitmiştik.Elimizdeki1/ 25000 ölçekli haritayla bir çay ocağında otururken ,ne iş yaptığımızı merakla izleyen köylülerden ,bazi arkadaşlarımız rahatsız olmuşlardı. Köylülerden genç olanı ;

-Haritaya bakabilir miyim?dedi.Gizli ibaresi yazılı haritayı gence vermekte tereddüt eden arkadaşına bir göz hareketiyle vermesini söyledim.Gencin haritayı tutuşu ve okuyuşu ilgimi çekmişti.Genç bize bakarak **Bakin bu Begok dağları bizim yaşam coğrafyamızdır...Bu dağlar nice uygarlıkları görmüş, Büyük İskender'in on binleri ile buradan geçerken büyük zorluklar yaşamışlar.Atalarımızın pusularına yüzlerce kayıp vermişler...** Adı

Neçirvan olan gencin mühendislik eğitimi aldığını öğrendik.Çay paralarımızı da ödeyen genç bize Nusaybin'i gezerken eşlik ediyordu. Bir dükkanın önünde geçerken,gözüm berberin dükkanında asılı iki fotoğrafa takıldı.Fotoğraflardan biri Yılmaz Güney diğeri ise İsmail Beşikçi idi.Çok garibime gitmişti. Neçirvan'a Yılmaz Güney

tamam da neden Beşikçi diye sordum.

-Bunların ikisi de Kürtlere göre en namuslu insandır.

-Kürtlerin bu iki insana vefa borcu vardır...

Yanımda bulunan meslektaşım da Çorumlu idi.

-İskilipli Atf Hoca'yı biliyorum da doğrusu İsmail Beşikçi'yi

bilmiyorum deyince Neçirvan alaycı bir bakışla uzun uzun Beşikçi'yi

ve eserlerini anlattı. Meslektaşımı sus pus bir tavır içinde dinlemek

için dinlediğini yüzünden anlıyordum.

Neçirvan ile samimiyetimiz artmıştı.

Büyük bir güven veriyordu güçlü kişiliği ile.Bölgedeki toplumsal

sorunları ve çözüm önerilerini heyecanlı bir şekilde anlatmaya

çalışıyordu. Öğle yemeğini de birlikte yedikten sonra içme suyu

kaynağını araştırmak üzere Begok dağlarının üzerinde haritalarımızda

işaretli alanları görmemiz gerektiğini söyledik. Genç bu bölgelerin

çok tehlikeli olduğunu , çatışmaların olduğu bir alanda zarar

göreceğimizi ,ısrarımız nedeniyle harita üzerinden bize birkaç ezidi

köyünün de olduğu alanı tarif etti. Ezidi köyü denince merakım

daha da artmıştı. Bölgeye geçişin üzerinde yer alan Girmeli

Karakolundan bizi zaman geçti bahanesi ile gideceğimiz yere izin

vermediler. Ayrıca burada uzun uzun sorgulandık.Ne aradığımızı

,görev kağıtlarımızı ...İyi bir aramadan geçirildik.Çantanın zula

gözünde yer alan haritalarımızı görmemeleri bizim için büyük bir

şanstı.. Çünkü haritalarımız askeri ve de gizli ibaresini içeriyordu.

Ertesi sabah erkenden su kaynaklarını aramak üzere bir askeri reyo

eşliğinde başladık yolculuğumuza. Begok dağlarına doğru tırmanışa

geçtik.Derin uçurumlar ve vadilerden geçerken yalnızca gök yüzünü

görebiliyorduk.Her kaya başında gözlem kuleleri ve tepelere toplar

yerleştirilmişti.Bir saatlik yolculuktan sonra bir yerleşim yerine

geldiğimizi fark ederek durdurulduk.Askerlerin başında bulunan

komutan ;

- Arkadaşlar burası Dibek Köyü dür.Çok tehlikeli bir köydür.Bunların

ne olduğu belli değildir.Bunlara Yezidi derler.Bunlara

güvenmeyin...türünden ajitasyon çektikten sonra köye girer girmez

köyde başka askerlerinde olduğunu fark ettik.Sürekli telsiz muhaberesi

vardı.Ortalık karışmışa benziyordu.

-Kürtçe bilen askeri getirin...Atılım...Atılım... konumunuzu

değiştirmeyin...türünden telsiz konuşmalarına şahit oluyorduk.

Büyük bir tedirginlik vardı.Güneş tam tepemizde nefes almamız

zorlaşıyordu.Ekipte bulunan arkadaşlarımız pişmanlıktan

bahsediyorlardı. Bir anda İri yarılı başı foterli bir kişi göründü.

Askerlerden biri arkadaşına , **İşte hainin biride bu.Gündüz muhtar**

gece terörist... Komutan , **gel Muhtarım bak bu Mühendisler burada**

su çalışması yapıyorlar. Bize dönerke Komutan; **Biz Muhtar Xalef**

'ten çok memmunuz devletine milletine bağlıdır.

Muhtar da saygı ile, **tabii ki komutan.** Muhtar bize dönerek ;

Hoş gelmizsiniz, sefalar getirmişsiniz. Buraya tarihte gelen ilk

mühendislersiniz.Başım gözüm üstünesiniz... Karşılıklı muhabetten

sonra Muhtar yanındaki köylüye Kürtçe yemek hazırlaması

konusunda talimat verdi. Muhtar Xalef gün görmüş bilgin ve

kendinden emin görünüyordu.Bize tedirgin olmayın.Bu bölge birkaç

yıldır daha da hareketlendi.Size bir zarar gelmez.Yalnız gece burada

kalmayın .Her akşam silah sesinden yatamıyoruz.Geceleri asker

dahil hiç kimse yerinde oynayamaz.Karanlıkta her şeye mermi

sıkıyorlar.Geçen gece ahırdan kaçan katır ve eşekler “terörist”

sanılarak öldürülmüş. Xalefin evinde ziyafeti andıran yemeklerle

Ankara Bülent Erdoğanı Pilav Gününde andı

Ankara DKD (Divriği Kültür Derneği) Geleneksel Pilav Günü 21 Haziran tarihinde Atatürk Orman Çiftliği Gazi Piknik Alanı'nda yapıldı. Dernek üyeleri ve dostları sabahın erken saatlerinden itibaren piknik alanını doldurdular. 6 bin kişinin katıldığı piknik'te çok sayıda sanatçı sahne aldı. Pilav Günü'nden beş gün önce trafik kazasında hayatını kaybeden Halk Ozanı Hasan Erdoğan'ın Oğlu Bülent Erdoğan ve İbrahim Erdoğan'ın üzüntüsü piknik alanına fazlasıyla yansdı. Gün boyu Bülent

Erdoğan'ın türküleri piknik alanında gözyaşlarıyla söylendi. Programın sunuculuğunu ise Divriği Kültür Derneği Yönetim Kurulu Üyesi C. Özgür Tşkiran ve Arzu Kaygısız yaptı. Geçtiğimiz aylarda Divriği Kültür Derneği tarafından 1'cisi düzenlenen ses yarışmasında dereceye giren Pelin Yıldız, Soner Ergül, Nuran - Gülcan Hakverdi Kardeşler ve Nuray Öz Zaman sahne olarak katılanlara güzel türkülerini okudular. Dikmeçay (Eşge) Köyü Semah Ekibi'nin sahne aldığı şenliği Yol Tv akşama kadar

canlı yayından dünyaya duyurdu. Hüseyin Karakoç, Emrah Metin, Servet Yıldız, Hüseyin Yıldız, Hikmet Karadeniz, İrfan Dolaş, Adem Aslandoğan, Ozan Sinemi, Zeynel Sönmez ve Zeynep Karababa güzel türkülerini katılanlarla paylaştılar. Şenliğin açılış konuşmasını DKD Başkanı Muharrem Höbek yaptı. Höbek konuşmasında, Divriğililerin birlik ve beraberlik içinde olması gerektiğinin altını çizdi. Çağdaş ve medeni bir ülke olmak için Cumhuriyetin kazanımlarına ve

Atatürk'ün devrimlerine sahip çıkamak gerektiğini söyledi. Muharrem Höbek Pilav Günü'ne ekonomik destek veren, Çankaya Belediye Başkanı Bülent Tanık'a, Yenimahalle Belediye Başkanı Fethi Yaşar'a ve Ana Sponsor Bağdat Baharatları'na teşekkürlerini sundu. Bağdat Baharatlarına şenliğe verdiği destekten dolayı Önder Sav DKD adına plaket verdi. Önder Sav da katılımcılara hitaben kısa bir konuşma yaptı. Şenlik akşam saat 20.00'ye kadar sürdü.

Ses Yarışması yeni bir çığır açıyor

Divriği'nin öz değerleri arasında yer alan ozanları ve türkülerinin unutulmaması için Ankara Divriği Kültür Derneği 1' Divriği Türküleri Ses Yarışması düzenledi. Yarışmayı derneğin kurduğu sanatçılar komisyonu yürüttü. 07.06.2009 Tarihi'nde Çankaya Belediyesi Çağdaş Sanatlar Merkezi'nde finali gerçekleşen yarışmanın sunuculuğunu ise, dernek yönetim kurulu üyesi Cemal Özgür Taşkıran yaptı. Yarışmanın jürisinden, Mustafa Timisi, Malik Ejder Özdemir, İhsan Öztürk, Cengiz Özkan, İsmail Metin, Hüseyin Yıldız, Ozan Sinemi, Ali Baştuğ, Hikmet Karadeniz, İrfan Dolaş, Nurgül Ateş, Adem Aslandoğan ve Hüseyin Karakoç bulundular.

Jüri'de görev yapan sanatçılar da sahne olarak katılanlara güzel türkülerini okudular. Divriği'lilerin ve Divriği türkülerini sevenlerin büyük coşku ve katılımıyla gerçekleşen final gecesinde yarışmacılar birbirinden güzel Divriği Türküleriyle seçkin jüri üyelerinin karşısında canlı performanslarını sergilediler. Bir uzun ve bir kırk hava seslendiren yarışmacılar jüri üyeleri ve katılımcılardan büyük beğeni kazandılar. Final gecesinden bir gün önce hayatını kaybeden Divriğililerin yakından tanıdığı Paşa Dayı(İsmail Metin) kısa yaşam öyküsü okundu. Mahmut Erdal'ın kendi sesinden çok eski bir türküsünün okunması ise salonda duygusal anlar yaşattı.

Yarışmanın başlangıcında Divriği Kültür Derneği Yönetim Kurulu üyeleri sahneye çıkarak izleyicileri selamladılar. Mikrofonu eline alan yönetim kurulu başkanı Muharrem Höbek, “Bu türkülerini dinlemek ön eleme aşamasından itibaren beni geçmişe, memlekete götürdü. Bu türküler bizi ve sizleri içinde taşıyor, yaşıyor. Hepinize burada olduğunuz için teşekkür ediyorum” dedi. **12 sanatçı ter döktü** Ön eleme aşamasında 34 sanatçıyla yola çıkan yarışma, düzenlenen yarı finalden sonra finale 12 sanatçıyı taşıdı. Sadece Divriğili değil, Türkiye'nin dört bir yanından ses sanatçılarının yalnızca Divriği türkülerini seslendirdikleri yarışmanın jürisini

de yine Divriği ozanlar oluşturuyordu. Final gecesine özel olarak jüriye katılan CHP Sivas Milletvekili Malik Ejder Özdemir ve eski milletvekillerinden Mustafa Timisi de, gösterdikleri bu özen nedeniyle uzun süre misafirler tarafından alkışlandılar.

Tüm katılımcılara sertifika Seçici kurul karşısında teker teker ter döken sanatçılara, yarışma bittikten sonra katılım sertifikaları sunuldu. Yarışmada Bahar Doğan 1'inci, Nuray Öz Zaman 2'inci, Nuran ve Gülcan Hakverdi ise 3'üncü oldular. Yarışmaya ana sponsorluk yapan Bağdat Baharatları'na, ve FM Restaurant'a birer teşekkür plaketi verildi.

25'inci Pilav Günü'ne binlerce kişi katıldı

Haber: Ali Cemal Karababa
İstanbul DKD (Divriği Kültür Derneği)'nin düzenlediği 25'ci Pilav ve Kültür Şenliği bu sene İstanbul'da DİSK (Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu)'nunda katılımıyla, Göktürk Köyü Şişli Vakfı Piknik alanında yapıldı. Binlerce Divriğili'nin bir araya geldiği şenlik, DKD Halk Oyunları ekibinin halayları ile başlarken, etkinliğe siyasi parti başkanları ve sendika başkanları da eşlik etti. DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi, DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün, İstanbul Bağımsız Milletvekili Ufuk Uras, Özgürlük ve Dayanışma Partisi (ÖDP) Genel Başkanı Alper Taş, Türk Tabipler Birliği (TTB) Yönetim Kurulu Başkanı Gençay Gürsoy da etkinliğe katıldı.

ALİ DURMUŞ: UNUTMADIK UNUTMAYACAĞIZ.
DKD (Divriği Kültür Derneği) Başkanı Ali Durmuş 25'ci Pilav Günü'nün açılışında katılımcılara hitaben şu konuşmayı yaptı; Değerli dostlar derneğimizin her yıl gerçekleştirdiği 25. Pilav ve Kültür şenliğine hoşgeldiniz Bizler yaşadığımız ülkede demokrasiyi, insan haklarını, emeği savunanların, yazarların, aydınların ve sanatçıların vatan haini sayıldığını

görüyoruz. 12 Eylül darbesi Türkiye'yi bu hale getirmiştir. 12 Eylül Anayasası derhal kaldırılmalı darbenin sorumluları ve darbeciler yargılanmalıdır. Dünya da yaratılan kriz Emperyalizmin krizidir. Saldırgan ve işgalci anlayışın krizidir. Obama'nın başa getirilmesi görüntü olarak bir değişiklik değildir. Emperyalizin yaratmış olduğu krizin faturası ülkemizde giderek büyümektedir. İşten çıkarmalar çoğalmış, iş güvencesi ortadan kalkmıştır. Kesk ve benzeri örgütleri AKP karşısında zayıflatılması için bu örgütlere operasyonlar düzenlenmektedir. Her yıl farklı kurumlarla ortaklaştığımız kültür şenliğimizi bu yıl da Disk'in katılımıyla yapıyoruz. Ülkemizde sol ve devrimci mücadele anlayışını savunarak sendikacılık yapan Disk'in katılımı bizleri onurlandırmıştır. Alevileri asimile etme ve devletin kendi anlayışına uygun alevi oluşturma çabası iyi anlaşılmalıdır. AKP'nin iktidar imkanlarını kullanarak toplumun bütün kesimlerini karşı karşıya getirmiştir. Toplumda çatışma kültürünü öne çıkarmıştır. Sivas'ta yaşanan katliamı iktidar unutturmaya çalışmaktadır. Madımak Otel'i müze olmadıkça katiller halka hesap vermedikçe bu katliamı unutmuyacağız. Yine o dönem Madımak Otel'i'nde yakılarak öldürülen dernek üyemiz Mehmet

Atay'ı ve 33 kişiyi unutmamak unutturmayacağız.
ÇELEBİ: DİVRİĞİ BİR YÖRE DEĞİL! DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi, şenlikte yaptığı konuşmada Divriği'nin kurulduğundan beri hiç bir zaman yöre olarak hareket etmediğini belirterek, "Demokratik hak ve özgürlükler mücadelesinde etkin bir şekilde yer almıştır. Özellikle derneğinizin geleneksel olarak yaptığı ve bu sene 25'incisini düzenlediğiniz 'Pilav ve Kültür Şenliği' daha başka benzer etkinliklerle kıyaslanırsa, dünyada bu içerik ve organizasyonla yapılan sayılı örnekler arasına girdiği söylenebilir" dedi.
UFUK URAS: TALEP ETMEYECEĞİZ, BİRLİKTE YAPACAĞIZ.
İstanbul Bağımsız Milletvekili Ufuk Uras Geleneksel Pilav Günü'nde bir konuşma yaptı. Uras konuşmasında AKP mağdurlarının yanyana gelerek yeni bir sol seçenek yaratmalıdır, bu sol seçenek bugüne kadar olduğu gibi sadece muhalefet olmak yerine iktidar seçeneği de oluşturmalarıdır, isteklerini başkalarından istemek yerine kendilerinin gerçekleştirmesi gerektiğini söyledi. Alevilerin inançlarından dolayı mağdur edildiğini

de sözlerine ekleyen Uras, Madımak'ın Müze olmasını, din derslerinin seçmeli olmasını Diyanetin kaldırılmasını hep birlikte sağlayacağız dedi.
TAŞ: DİVRİĞİ DEMEK DAYANIŞMA DEMEK
ÖDP Genel Başkanı Alper Taş da yaptığı konuşmada, "Kapitalizm insanı insanlığından çıkarttı. Dayanışma ve paylaşma değerlerini tüketti. Siz Divriğililer 1957'den yılından beri Divriği'den kopup geldiniz. İstanbul'da değerlerinizi ve özünü savunmak için DKD'yi kurdunuz. O yüzden Divriği demek , dayanışma demek bu derneği kuranları kutluyorum" diyen Taş, konuşmasına şöyle devam etti: "Dünyada artık emperyalizm ve kapitalizm savunuluyor. Özgüvenle yürüyelim emperyalizmin ve kapitalizmin üzerine, insanlığın bizim yürüyüşümüze ihtiyacı var. Bu yürüyüşün bir parçası olarak, 2 Temmuz da Sivas'ta karanlığın üzerine yürüyeceğiz."

Konuşmaların ardından Divriği Kültür Derneğinin Halk Oyunları, Müzik Grubu, Tiyatro Grubu, Semah Ekibi, Koma Çiya, Aynur Güneş, Cengiz Özkan, Ferhat Tunç, Ezginin Günlüğü, Ahırkapı Roman Orkestrası ve çeşitli dans ve tiyatro gösterilerinin sergilendiği etkinlik halaylarla son buldu.

YAŞAM HASTANESİ

AMELİYATLARDA KAMPANYA

SGK Hastalarının aşağıdaki **ameliyatlarından** ve **Normal Doğumundan** bir süre için **Fark alınmayacaktır**
ÖKronik Apendisit
ÖKasık Fıtığı
ÖKıl dönmesi
Ö Anal Fissür
ÖBasur
ÖMenüsküs
ÖKatarakt (Fako)
ÖBademcik
ÖGenizeti
ÖBel fıtığı
ÖHidrosel
ÖVarikosel
ÖNormal Doğum
ÖYumurtalık Kisti
ÖDeri Tümörleri

ÖZEL MUAYENELERDE KAMPANYA

Özel Hastalarımızın Muayenelerinde Bir süre için
60 YTL yerine,
30 YTL alınmaktadır.

SGK HASTALARINA KAMPANYA

SGK Mensupları
Hafta içi 09:00 – 17:00 ile
Cumartesi 09:00 – 13:00
saatleri arasındaki Muayenelerinden Fark almıyoruz.

ESTETİK VE GÜZELLİK ÜNİTESİ

ØEstetik Ameliyatlar

ØSaç Ekimi (Fue Yöntemi ile)

ØDeri Hastalıkları Tedavisi

ØLazer Epilasyon (Son Teknoloji)

ØLazerle Kırışıklık Giderme

(Gençleştirme)

ØAmeliyatsız Varis Tedavisi

ØDiyetisyen Kontrolünde Zayıflama

ØSigara Bırakma Tedavisi

SMA L AS L 78is@windowslive.com

Madımak'ı Anlamak

Dünyada tüm ezilen sınıf ve toplum kesimleri ve y gibi Alevilerde,tarih boyunca egemenler tarafından yer katliamlara uğratılmışlardır.Kendi coğrafyamız ve gerekse de yakın dönemlerinde bu kıyımın izleri kıyım ve katliamların tarihsel kökleri yüz yıllar öncesinden günümüze kadar taşınmıştır.Ve yeniden bu topraklarda tecelli eden zihniyet yapısının belli aralıklarla da varlığını sürdürmüş olduğunu görüyoruz..Daha dün Maraş'ta, Sivas da,Çorumda yapılan kıyımların bir devamı olarak o gün Madımak yangınıyla bir kez daha çirkin yüzlerini göstermiş oldular. Kuşkusuz bu güne kadar Madımak vahşetiyle ilgili çok şeyler yazıldı ve söylendi.Ama şu bir gerçek ki, bu olayını sadece şeriatçıların yada "tahrikçilerin" üzerine atmak,onun ardındaki gerçekleri görmezden gelip hafife almak olur.Oysa bu katliamı değişik boyutlarıyla ele alıp,hala karanlıkta kalmış olan dehlizlerine ışık tutmak gerekiyor.Oaksi halde bu katliam ne aydınlatılabilir,nede ondan tarihi dersler çıkarılabilir.Bu bağlamda bu katliamın ideolojik bir arka planını sorgulamadan,olayın bugünkü gerçek faileri hala karanlık da kalacaktır.İşte bu ortaçağ vahşetinin görünür yanından çok asıl görünmeyen yanlarını açığa çıkarmak gerekiyordu.Peki nedir bu görünmeyen yanlar? Yada bu güne kadar sorgulanmaya muhtaç olan?

Bu katliamın önce iki temel ayağı vardır.Birincisi ve de en önemlisi bu cumhuriyetin ulus devlet geleneğinde,ikinci ideolojik arka plan ise,siyasal İslamcılık,yani şeriatçılık da aranmalıdır.Önce Sivas katliamı özgünlüde,ulus devlet yapısına birazcık mercek tutup sorguladığımızda,bu katliamın yapı taşlarının adım adım örülmüş olduğunu göreceğiz. Şöyle ki,Osmanlı da temel meşruiyet aracı olan dinin yerini,cumhuriyette "milli kimlikler" almıştır.Bu milli kimlik,her zaman türk kimliği yanında dinsel olarak da Sünni islamın hanifi meshebi olmuştur.Bunun dışında kalan kimlikler ve Alevilerde dahil,birer potansiyel "bölücü" ve tehlikeli vatandaşlar olarak görülmüştür.Yani geçmişte osmanlının "sapkınlar" olarak gördüğü Alevilere cumhuriyet,hep kuşkuyla bakmış,onları bu "milli kimlik" olan,türk ve islamın sünni dindarlığı içerisinde eritmeye çalışmıştır.Ve 80 sonrası da bunun somut olarak 'türk-islam sentezi'yle iyice perçinlenmiştir.Dolayısıyla devlet,resmî kimlik dışındaki tüm kimliklerin hak ve özgürlük talepleri karşısında olduğu gibi inançsal farklılıklarından dolayı Alevilerde hep bu stratejiyi izlemiştir.

İşte cumhuriyetin modernleşmeye birlik de aynı zamanda farklı kimliklerin eritilip yok saydığı ve özellikle inanç alanında Alevilere reva gördüğü bu asimile politikası olmuştur.Toplumu aynı zamanda sadece türk ve sünni bir potada eritmiş olmaya zorlaması,Alevilere yönelik geçmişten gelen ön yargıları da her zaman besler olmuştur.O önyargılar ki,topluman her katmanlarında kendinden olmayanlara karşı bir tahamül-süzlüğü ve düşmanlığı hep diri tutmuştur.Ve tabi ki bu zaman zarfında çok ciddi haksızlıklar yapılmıştır.Devletin insanları ulusal ve dini koşullandırmaları yönlendirmesi,bu katliamlara kapı aralamıştır.Dolayısıyla da geçmişteki katliamlarda olduğu gibi,bu madımak katliamına da açık açık göz yummuştur.Hele ki o yangına,saatlerce müdahale edilmemesi de bu katliamı ne kadar ciddiye aldıklarının bir ölçüsüdür.Böylece bir taraftan Alevileri sindirirken,diğer yandan da kendilerinin besleyip büyütmiş olduğu siyasal İslamcılarına bir göz dağı verme peşinde olmuşlardır.Ve pek tabi iki,bu güne kadar nasıl cezalandırdıkları da ortada...

Şu bir gerçek ki bu katliamdan devlet bire bir sorumludur.Ne var ki, gerçekte sosyal bir hukuk devletinden,gerçek bir laiklikten ve toplumsal ileri bir bilinçten yoksun oluşumuz bu katliamlara zemin hazırlamıştır.Bu bağlamda, bilinçli bir tercihle sünni islamı bir devlet dini haline getiren,devasa bütçesiyle diyanetin varlığını,zorunlu din dersleriyle toplumu tekleştirip,hayat algıları farklı olan inançları hor gören egemen ideoloji sorgulanmadan madımak vahşeti anlaşılmayacaktır.Kaldı ki,eşit yurttaşlık temelinde gerçekle laikliğin uygulandığı bir atmosferde,farklılıklara karşı daha hoşgörüülü,daha hümanist yurttaşların varlığı her türden şiddeti ve katliamları dışlayacaktır.Bunun maddi zemininin hazırlayacak olanda devletin bizzat kendisidir.Aksi halde her zaman katliamcılar suçlayıp bu veballerden kurtulamaz.

İkinci saptama,şeriatçı hareket açısından alevi kimliğini,kendileri için ciddi bir engel olarak görüyor olmaları.Kaldı ki son günlerde hükümet kanadından siyasal islamcılarının temel hedefi olarak Alevileri,çeşitli katiplara dokme gayretleri de boşuna değildir.Dolayısıyla yukarıdan 'türk-islam senteziyle 'biçimlenmiş şeriatçı ve Sünni bir hareketin bu güne kadar kendi dışındaki farklılıklara tahamülü olmaması olamazda.Kendileri gibi olmayanlara yönelik kin ve nefretlerini her zaman taze tutanlar,zaman zaman da aslında laik olmayan,ama kendilerine göre 'laik.!' devlete yönlendirmekten de geri durmamışlardır. Hele ki kendi inandıklarından farklı değerleri savunan,hayat algıları farklı olan Alevilere...Ne yazık ki,günümüz evrensel insan hakları ve gelişen demokrasi karşısında zorunlu olarak sık sık 'hoşgörüden' söz etseler de geçmiş tarihsel süreç bunun örnekleriyle doldur.

Şu bir gerçek ki,bu ülkede her zaman dinden kuvvet alan siyasal İslamcılarının tahakküm zeminleri,'Din elden gidiyor' haykırışlarıyla birlikte,farklı olanları sindirme,yok etmeye,gerekirse yakmaya yönelik bir söylem olarak gelişmiştir.Gerektiğinde de bu tür katliamların içinde bizzat yer alıp birer kötü tüğran oluşları, inanmış oldukları din adına da kutsanır olmuştur.Halkın en geri önyargılarını kullanıp, 'Müslüman mahallesinde salyangoz sattırmayız' diyenler,kalkışmış oldukları hareketin meşruiyetini de kendi siyasal dinsel inançlarının gereği olarak görmüşlerdir.Bir diğeri vatan millet için derken,şeriatçıların zihniyet dünyalarında da 'din' için yapılanların mübah olduğu sekillenmiştir.Dolayısıyla hiçbir zaman geçmişleriyle yüzleşme gereği duymadıkları gibi,vicdanen de hiçbir rahatsızlık hissetmemişlerdir.Ve elbette bu ayıba ortak olanlarla birlikte,Madımak otelinin bir insanlık müzesi olmasına da var güçleriyle karşı çıkmaktalar.

Sonuç olarak,bu katliamın özellikle bu iki ayağı sorgulanmadan yapılan değerlendirmeler hep yüzeysel olacaktır.Ne yazı ki bu süreçte temel ağırlık olarak da hep bu yüzeysel değerlendirmeler hakim oldu.Özellikle devletin çekim gücü altında yok sayılıp asimileye maruz kalan Alevilere yapılanlardan bire bir devletin sorumlu olduğu birinci ayağı görmezden gelindi.Oysaki o katliamda rol alanlar bir neden değil,sadece sonuçtu.Oyleyse gerek devlet adına gerekse de 'din' adına yapılan katliamların kutsanıp kanıksanmasının arkasındaki gerçekler,bizzat o kurucu iradenin ideolojilerinin de aranmalıdır.Kısaca böylesi bir atmosferden beslenen katliamlara zemin hazırlayanları teşhir edip sorgulamadan da,gelecekte yaşanacak acıların önünü hiçbir zaman alamayız.

Mehmet ÇAĞLAYAN

Akşemsettin Mahallesi Cengiz Topel Caddesi No: 73 / C
Alibeyköy - Eyüp / İSTANBUL
Tel.: 0212 626 12 89 GSM: 0536 544 36 58

2 Temmuz 93

2 Temmuz 1993 Sivas Katliamı tarihin sayfalarına kara bir leke olarak geçmiştir. Bu olayı tertipleyip yapanlara insan demek mümkün değildir. O gürültü olan bazı kişiler halen kaçak durumundadır. Yakalanıp yargılanamamıştır. Devletin gücü bugüne kadar bunlara yetmemiştir. Katliamın hemen ertesi günü (3 Temmuz 93) belediyein resmi aracı ile Sendika Başkanı Murtaza Yıldırım,Taşıyıcılar Kooperatifi Başkanı Satılmış Kılıç ile birlikte Divriği'den Sivas'a gittik. Sivas'a girişte yasaklanmıştı. Resmi arabada olduğumuz için ve kendimizi de tanıtarak güç bela Sivas'a ulaştık. Doğruca Valiliğe gittik. Valiliğin içi ve dışı çok kalabalık. Valimiz Ahmet Karaveli perişan durumda ve olayın şokunu hala atlamamış. Ankara'dan Bakanlar ve milletvekilleri gelmiş olaylarla ilgili incelemelerde bulunuyorlar. Bunların içinde o zaman merkez valisi olan ve daha sonra valinin görevden alınması ile Sivas Valiliği'ne atanan Aydın Güllü de bulunuyor. Orada Aydın Beyle görüştük. Bizleri teselli etmeye çalışıyordu. Sonra hastanelere giderek yitirdiğimiz insanların bazılarının cenazelerini arak havaalanına gönderdik. Daha sonra onları uçakla Ankara'ya yolcu ettik. Aynı gün öğleden sonra Alibaba Mahallesi'nde toplanmış ve katliama tepkili olan halkın Valiliğe doğru gelmek istediklerini ve güvenlik güçleri ile aralarında arbede çıkabileceği haberi üzerine Sivas Milletvekilimiz Ziya Halis ile birlikte olay yerine giderek halkımızı yatıştırmaya çalıştık. Aynı gün gece cenaze törenine katılmak üzere Ankara'ya hareket ettik. Daha sonra her yıl Madımak Otel'i önündeki yitirdiğimiz canlarımızı anma etkinliklerimize bin bir güçlkle devam ettik.Katliamın ardından Divriği'de her yıl düzenlemekte olduğumuz Kültür,Sanat ve Maden Şenliklerimize güvenlik gerekçesiyle izin verilmedi. 1994 yılından sonra her defasında bu kültürel etkinliğimizi gerçekleştirmek için başvuru yapmamız engellendi. Milletvekillerimizi hatta bazı yıllar Kültür Bakanlarımızı araya koyduk ise de yine izin verilmedi. Dağ başında bir köyde şenlik düzenlemelerine izin verildiği halde Divriği merkezinde düzenlemek istediğimiz etkinliklerimize Belediye öncülüğünde yapılmakta olduğundan izin verilmedi. Hatta bu etkinliklerin düzenlenmesinde izine gerek olmadığını ileri sürerek yazılı bilgi vermek suretiyle yapacağını dedik. Bütün bu çabalarımıza karşın Kaymakamlık yazılı emirle yapamayacağımızı bildirdi. Bunlardan dolayı halkımızla birlikte birçok sıkıntıları çektik. Yine bir 2 Temmuz'un yıldönümünde sivil toplum örgütleri ve bir grup halk ile sabah saatlerinde Divriği'den Sivas'a hareket ettik. Bu sırada Divriği Emniyeti Sivas Emniyetine geldiğimizi haber ediyor. Ulaş (Kovalı'da) önümüz kesildi. Aracımız ve kimliklerimiz araştırılıyor. Ayrıca Divriği Belediye Başkanı aranızda mı diye soruluyor. 2 temmuz 96'da yine yola çıktık.Yine aynı yerde yolumuz kesildi. Görevli polislere "Sivas'a kavgı ve huzursuzluk çıkarmaya değil yitirdiğimiz canları anmaya gidiyoruz. Bizi engellemeyiniz." Dediysen de gitmemiz uygun bulunmadı. Yakında bir akaryakıt istasyonuna gıdıldı. Vali ve Emniyet Müdürü ile görüşme talebimiz reddedildi. Valinin emri olduğu ve Sivas'a giremeyeceğimiz söylendi. Ki görevde bulunduğuşu sürede bu engelleme hep sürmüştür. Görevli polislerden birinin "onlar suçlu olmasalardı yaglamazlardı "gibi tahrik edici sözleri acımızı daha da büyüttü. O gün uzun uğraşlar sonucu ancak anma töreni bittikten sonra Madımak Otel'i'nin önüne varabildik. Tabi Sivas basını Divriği'den gelenlerin Madımak önüne geldiği haberini almışlar. Etrafımızı çevirdiler. Sizi neden bırakmadılar diye sordular. Bende bu güvenlik önlemleri 2 Temmuz 93 'te alınsaydı bu camii güruhı bunca sanatçıyı,aydını yazarı katledemezdi dedim. O andaki acı ile daha neler söylediğimi hatırlamıyorum. Gazetecinin biri bu söylediklerimi teybe kaydedyor. Hakkında güvenlik güçlerine hakaret etmekten dolayı suç duyurusunda bulunuyor. Bundan dolayı Sivas Ağır Ceza mahkemesi'nde 2 yıl yargılandım. Sonuçta beraat ettim. Bu tür katliamların bir daha yaşanmaması için,unutulmaması için,onların anılarını taze tutmak için geride kalanların acılarını biraz da olsa azaltmak için yapılması gereken anıtlar müzeler yapmaktır. Bugün de yapılması gereken Madımak Otel'i'nin müze olmasıdır.Bizlerin mücadelesi Müze yapılıncaya kadar devam edecektir. **Unutmayaçağız! Unutturmayacağız! Bilinmelidir ki unutmak ihanettir!** Bizler ne zaman unuttuk onlar yeni bir katliama hatırlatıldılar. İnsanlık dışı katliamların bir daha yaşanmaması dileğiyle.

Genç ozan Emrah Metin ve Grup Rüzgargülü

Emrah Metin Çamşılı'lı, genç bir müzisyen. Bu sayımızda Emrah Metin ve Gurubu ile konuştuk. Emrah Metin Grup Rüzgargülü'nün nasıl oluştuğunu bakın nasıl anlatıyor: **Grup Rüzgargülü, Atatürk'ün Ankara'ya geldiği zaman konakladığı, şu an pek çok türküsünü seslendirdiğimiz Rüzgar Ağabeyimizin (Burhan Fidan) ikamet**

ettiği Ankara Kalesi dibindeki bir dairede 2003 yılında kuruldu. Her biri pek çok alanda amatör ama yürekli üretimlerde bulunan 10 kişi ile yola çıkarak ekibimizi kurduk.Ve programına konuk olduğumuz değerli bir büyüğümüz de buna istinaden Sizler Rüzgarlı'nın güllerisiniz demişti. Grubumuzun ismi de böyle oluştu

› Kısaca kendinizi tanıtırınız mı?

1981 yılında Ankara'da doğdum. Aslen Sivas ili Divriği ilçesinin Gözecik köyündenim. İlk, orta ve lise öğrenimimi Ankara'da, yüksekokulu ise Eskişehir Anadolu Üniversitesi İşletme ve Turizm Otelcilik bölümlerini okuyarak tamamladım. Ankara Şekerspor Kulübünde 7 yıl amatör futbol oynadım. Üzücü bir sakatlık sonrası spor yaşamımı noktalamak durumunda kaldım. Kısa dönem askerlik görevimi Bilecik Söğüt'te tamamladım. Benden büyük iki ağabeyim, annem ve babamla birlikte Ankara Ege Mahallesinde yaşıyordum. Aile bağlarımızın sıkı olması benim için üretim alanında çok büyük bir şansır ve bu güç beni daha da fazla üretmeye teşvik etmektedir.

› Yaşınız daha çok genç, kaç yıldır müzikle uğraş veriyorsunuz?Müziyenilik nasıl başladı ?

Müzik uğraşım yöresel kültürel zenginlikimizle yoğrulduğundan küçük yaşlarda bağlama ve yöresel deyiş, türkü ve semahlarımızı öğrenmemle başladı. Esasen pek çok enstrümanı amatör olarak çalmama rağmen daha çok (türkü - şarkı) söylemeyi tercih ettim. Bu doğrultuda yöremizin usta öğreticilerinden İhsan Öztürk hocamdan şan/solfej dersleri aldım. İlerleyen zamanlarda pek çok organizasyonda sahneye çıkarak özümsemediğim nitelikte programlar yaptım.

› Grup Rüzgargülü adlı bir toplulukla müzik üretiyorsunuz, konserlere çıkıyorsunuz? Bu grup nasıl oluştu?

Grup Rüzgargülü, Atatürk'ün Ankara'ya geldiği zaman konakladığı, şu an pek çok türküsünü seslendirdiğimiz Rüzgar ağabeyimizin (Burhan Fidan) ikamet ettiği Ankara Kalesi dibindeki bir dairede 2003 yılında kuruldu. Her biri pek çok alanda amatör ama yürekli üretimlerde bulunan 10 insan tarafından yola çıkarak ekibimizi hazırladık. İsim seçiminde ise manidar bir çıkarsama gerçekleştirdik; ekibimizde yeralan üç arkadaşımız Rüzgarlı Sokak'ta çalışmaktaydı. Ve programına konuk olduğumuz değerli bir büyüğümüz de buna istinaden "Sizler Rüzgarlı'nın güllerisiniz..." demişti. İki çıkarsama bizi bu ismi seçmeye yönlendirdi ki işte grubumuzun adı ve oluşumu bu şekilde gerçekleşti.

› Sizi kimler dinliyor? Ne tür müzik yapıyorsunuz?

Dinleyici kitlesi olarak herkesi kucakladığımızı ve her kesime hitap ettiğimizi söyleyebiliriz. Zira programlarımıza katılan her yaş ve kesimden insanı görmek mümkün. Özgün ve sade bir tarz yaratmayı amaçladık. Programlarımızda daha çok kendi eserlerimizi seslendiriyoruz. Buna ek olarak ta yurdumuzun pek çok yöresinden anonim eserleri de repertuarımıza dahil ettik. Dostlarımız yakın zamanda imce ve amatör bir

EMRAH METİN

ruhla ürettiğimiz ve yüreğimizin en güzel seslerinden yoğurduğumuz "KAVUŞMALAR" adlı albümümüzü dinlediklerinde sanırım daha iyi bir çıkarsama yapabileceklerdir.

› Önümüzdeki yıllarda neler planlıyorsunuz? Müzik hayatınız nasıl devam edecek?

İlk günkü heyecanla, dinlemeye, üretmeye, paylaşmaya, toplumsal duyarlılığımızı ve duruşumuzu bozmadan, devam edecek sürecin içindeyiz. Bir reklam ya da maddi olanak peşinde değiliz. İnsanlardan gelecek tüm eleştiri, önerileri dikkate alacağız... Zira sanatın toplum için olduğu inancı bizim için önemli bir olgudur.

› Herşeyin paraya endekslenerek piyasalaştığı bir dönemdeyiz. Bugün müzik piyasasında paranın hakimiyeti var mı? Bu sizleri etkiliyor mu?

Elbet ki, pek çok alanda ekonomik olanaklar belirleyicidir. İnsanlar o denli pervasızca metalaştırıyor ki pek çok değeri, eski bir deyimle "yaşın yanında kurunun da yandığı..." bir süreç yaşıyoruz. Hayatın pek çok alanında köhneleşen, yitip giden değerlerimiz var. Sanatta da, müzik ve edebiyatta da durum böyle. Biz de etkileniyoruz bu durumdan. Ama şanslı bir topluluk olduğumuz da belirmek zorundayım ki; dostlarımızın beklentisiz manevi destekleri maddi olanaksızlıklarımız kat be kat aşmakla! Ve biz de kendi kısıtlı olanaklarımızla geniş kitlelere ulaşmaya devam ediyoruz. Ve gelecekle ilgili projelerimizde maddi pazarlıklara yer veremeye gayret ediyoruz.

› İletişim hızla gelişiyor. Bir bilgisayarla binlerce insana ulaşmak mümkün artık. Siz böyle bir

ortamdan menmunmusunuz? Kendinizi yeteri kadar tanıtabiliyor musunuz?

Çağın gereği olan iletişim olanaklarını başta internet olmak üzere yeterince kavrayıp, olumlu anlamda kullandığımızı düşünüyorum. Zira yaygınlaşan siteler, kulüpler aracılığı ile geniş kitlelere seslenebilme olanağı bulduk. Bunu takip eden süreçte kendi web adresimizi (www.emrahmetin.com) de kurduk. Buna ek olarak dünyanın en yaygın paylaşım sitelerinden Youtube'ye giren arkadaşlarımız "ruzgart" yazarak, Facebook'a girenler ise emrahmetin 88 rüzgargülü yazarak bize ulaşabilmekteler. Kısaca ayakta kalabilmek ve sevenlerimize ulaşabilmek için internet çok faydalı bir alan bizim için...

› İlk CD'niz çıktı. Bu süreç nasıl oluştu? Bu albümde hangi eserlere yerverdiniz ?

Aslında bundan önce de bir albüm çalışmam oldu fakat özel gerekçelerle piyasaya çıkmadı. Nihayetinde yönetmenliğini de yaptığım bu albümümüzü yeni bir heyecan ve soundla ve yeni parçalarla donatarak sevenlerimize ulaştırdık. Uzun çalışmalarımızın ve yıllarımızın ürünü olan "KAVUŞMALAR" 21 Haziran itibarıyla kavuştuk. Bu aslında uzun bir sürecin mahsulü. Kendi adıma özellersem 9 yıllık birikimin paylaşımı! Albümümüzün temelinde Rüzgar ağabeyimizin eserleri var. Grubumuzun kuruluşundan beri beraber ürettiğimiz Rüzgar dostun 15 yıldır yazıp, bestelediği eserleri dinleyicilerimizin beğeneceğini umuyorum. Ayrıca dayım Ali Çınar ve İsmail Metin'den (Paşa dayı) birer şiir alıp besteledim ve albümümüze okudum. Müzik deryasına bir damla

katabildi isek ne mutlu bizlere..

› Sizler gibi sanat sahnesine yeni adım atanları hangi zorluklar bekliyor?

Bence zorluğu insanın kendisi yaratmakta. Gerek kendim gerekse beraber ürettiğim arkadaşlarımız hiçbir zaman büyük beklentiler içerisinde olmadık. Elbet ki hayal kırıklıkları da var yaşamda, "keşke"lerde. Ama biliyoruz ki umut her daim var. Küçük adımlar ve sade beklentiler ile yürümeliyiz. Ve küçük mutluluklardan keyif alıyoruz. Eleştirilerden de ders çıkardığımız gibi! Gerek sanat yaşamında gerekse özel yaşamda sade ve netliği düstur edindiğimizden hayatı daha bir özümsemediği, öneri ve değerlendirmelerin beni daha da cesaretlendirdiğini duyumsuyorum. Zorluklar ancak böyle altedilebilir ki inanın bundan memnunuz.

› Referans aldığınız herhangi bir grup veya sanatçı varmı? Ustanız kim? Kimlerden etkilenirsiniz?

Bizler kültürel ve müzik alanında çok üreten ve köklü bir yöreneden geliyoruz. Doğal olarak pek çok ozan ve sanatçıdan etkilendik. Divriği ve çevresinin ozanlarını saymaya çalışırsak çok zorlanırsınız ki o denli çoklar. Özellikle etkilendiğim biri birinin adını bu yüzden veremem. Aslında albümümüzü dinleyen dostlarımız özgün bir form yarattığımızı fark edeceklerdir. Türkünün geleneksel yapısını bozmadan değişik bir soluk icra etmeye dikkat ettik. Klasik olanın dışında değişik ve özgün bir tarzımız olduğunu belirtmem gerek. Değerlerimizden kopmadan, farklı bir üretim ve "bizden olan" çizgi demek doğru olacaktır. Paylaşmak, üretmek, yeni önerilerle gelen dostlarımızla da kolektif bir düzleme açık olduğumuzu da ayrıca belirtirim.

› Son olarak ne söylemek istersiniz? Toplumcu bir özyeş Tarihite son sözü direneler söyler der . Yozlaşmanın hem kültürel hem de sosyal alanda bu denli yoğunlaştığı bir

zamanlamada yürekli insanlara ihtiyacımız var. Duruşu ve sorumluluğu ile kendi olabilen herkese sahip çıkmalıyız. Bu dejenerasyona karşı bir nebze olsa karşı olabilen, sanatta, edebiyatta, müzikte ve görsel alanlarda üretmeye çalışan herkese... Bizler imkan ve olanaklarımız dahilinde kendi alanımızda bu görevimizi yapmaya çalışıyoruz ve son kerteye kadar da bunu yapacağız. İnsanlarımızın sesi olmaya, sorumluluğumuzu daim kılmaya gayret edeceğiz. Sizler de Divriği Gazetesi olarak işte bu noktada görevinizi yapıyorsunuz ve aydınlık insanların özel bir değeri olarak bunun sorumluluğunun farkındasınız ki bu güzel bir olgu. Aydınlık yürekli insanlara ulaşmak için bize verdiğiniz bu olanak için tüm emekçilerinize teşekkür ediyorum.

Sofraların Yeni Gözdesi

Bagdat Baharat, sofralarınıza ve hayatınıza **Altın Sofra Serisi** ile lezzet katmaya devam ediyor. **Altın Sofra Serisi** özel tuzluğu* ile kolay dökülürken, şıklığı ve zerafeti ile sofralarınızın daimi misafiri oluyor...

* Eldeki Kapasite Gıcır, Tekrar Doldurulan

www.bagdatbaharat.com.tr

Vital

www.solen.com.tr